

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Fælles skab

Lejre og bibelcamping skaber fællesskab. Vi er fælles om noget og har oplevelser sammen. Disse oplevelser og møder med Gud kan ændre os og dem, vi er. I fællesskab, sammen med alle de hellige erkender vi Guds fylde. De første kristne var fælles om alt. Hvad kommer der ud af vores fællesskab?

Det er godt at skabe noget sammen og være med til at skabe nyt. Den egentlige skaber er Gud, og hvad kan vi egentlig skabe, hvis ikke han er med i fællesskabet?

I et skab kan vi gemme noget, som de andre ikke må se. Eller putte noget ind i,

som vi værdsætter. Har vi som menighed, som familie, som ægtepar, som mennesker fundet Vejen, retningslinjer, læresætninger og gode sandheder og lagt dem ind i skabet, fordi det var noget, der var værd at gemme, noget, som gerne skulle forme os og bevare os?

Ord skaber, hvad de nævner. Uden på den lukkede låge kommer vi nogle gange til at skrive nye falske, dårlige, usunde ord, der skaber modløshed og fortvivlelse, kiv og strid. I så fald, af med lågen, så det gode inde i skabet igen bliver til fælles gavn.

Malene Hvidberg

Gudsfrygt;

» Gudsfrygt er frygten for, at jeg skal forvirle mig væk fra Gud, så jeg glemmer, at han giver mig alt, hvad jeg trænger til både nu og i al evighed

Sverre Bøe
side 3

Mission;

» Spørgsmålet er ikke, hvorfor der er så mange, der rejser ud som missionærer, men hvorfor vi andre bliver tilbage

Peter Rask
side 7

Læseoplevelse;

» For mig var det at læse bogen *De dræber kristne* en trosstyrkende – og på en og samme gang nedslående og opmuntrende – læseoplevelse, som jeg i den grad under dig

Amalie Sif Thomsen
side 12

Tungetale

Et privat bedesprog uden for den menneskelige forstand og en opmuntring fra Gud, der kan være til fælles gavn, når den tolkes

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Tungetale er ikke et emne, der ofte er til debat i Luthersk Mission i 2015.

Det har det heller ikke format til, siger kronikøren, der dog hilser tungetale velkommen – både som et bedesprog, der bruges i det intime, private rum med Gud, men også som et opbyggende budskab fra Gud til fælles gavn.

I dette nummer af *Tro & Mission* kan du læse to vidnesbyrd fra personer, der har brugt nådegaven privat og offentligt.

Den ene bruger det udelukkende privat, mens den anden har fået en tungetale til fælles gavn ved flere lejligheder.

Læs mere på side 8-11.

FOTO: GRATISGRAPHY.COM

Hillsong i debat om homoseksuelle

Organisationen tager afstand, efter hjemmeside skrev om homoseksuel korleder

Global leder af Hillsong Brian Houston.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

4. august skrev onlineavisen *nowtheendbegins*, at Hillsong-kirken i New York har en homoseksuel korleder. I Danmark er Hillsong blandt andet kendt for sangskriveren Darlene Zschech, der har skrevet *Min skaber, min frelser*.

En gammel nyhed

Allerede i oktober sidste år fortalte *New York Times* om korlederen.

Hillsongs globale leder Brian Houston har afvist at tale offentligt om sit syn på

homoseksualitet, men gjorde det klart, at organisationen går ind for det klassiske kristne syn på emnet: "Folks virkelige problemer er for vigtige for os til blot at reducere dem til et ja eller nej i medierne".

I januar fortalte korlederen i et teatertidsskrift om sit forhold til en mandlig korsanger fra kirken. Her fortalte han, at deres forhold ikke har haft konsekvenser for hans opgaver i kirken.

Må ikke være ledere

Men da *nowtheendbegins* fortalte historien et halvt år

senere, reagerede Hillsongs leder Brian Houston igen.

På organisationens hjemmeside skriver han, at korlederens homoseksuelle forhold kom som en overraskelse for organisationen. Han mener ikke, at korlederen har været en del af det lokale lederskab, siden de fandt ud af det.

Han skriver også, at han mener, Paulus taler utvetydigt om emnet. Derfor kan mennesker, der lever som homoseksuelle, ikke være ledere i Hillsong. De er dog hjerteligt velkomne alligevel til at være en del af fællesskabet.

Johnny Lindgreen; Målet er fortsat en gaveindtægt på 16,5 millioner kroner – og det her vi brug for, hvis vi skal holde nuværende aktivitetsniveau

369 elever er begyndt på LM's skoler

Et nyt skoleår er begyndt på LM's skoler, og alle steder er der masser af liv og aktivitet på skolerne.

Eleverne ankom til Luthersk Missions Højskole (LMH) den 1. august, Løgumkloster Efterskole, Efterskolen Solgården og Sædding Efterskole begyndte søndag den 9. august, og STU-uddannelsen LivogJob havde første skoledag den 10. august. Stubbekøbing Efterskole har første skoledag på søndag den 16. august.

I alt er 369 unge begyndt på LM's skoler – 293 af dem går på en af de fire efterskoler.

- På Løgumkloster Efterskole er der 64 elever
- På Efterskolen Solgården er der 97 elever
- På Sædding Efterskole er der 73 elever
- På Stubbekøbing Efterskole er der 59 elever
- På LivogJob er der 16 elever
- På LMH er der 60 elever.

kl

Depoterne må ikke blive tomme

AF JOHNNY LINDGREEN
RESURSECHEF

Aktive mennesker, der udfører meget fysisk arbejde, har brug for meget energi i form af god kost. Det ved vi fra eksempel sportens verden. Men det gælder også en missionsorganisation som LM. I LM har vi udsendt 31 missionærer og 14 volontører, der er med til at udbrede evangeliet ud over verden. Lige nu, om to måneder og mange år frem. Og vi erfarer,

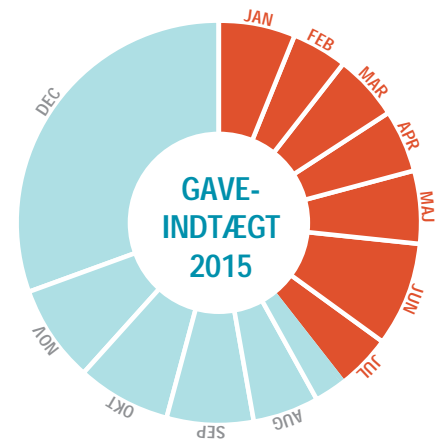
at det nytter noget. Mennesker kommer til tro på Jesus. Det er det hele værd og medfører en stor glæde her på jorden og i himlen.

Den slags aktivitet koster energi. Det koster penge.

I juni måned indkom 1,37 millioner kroner i gaver til LM, hvilket er den bedste juni måned i mange år. Det varmer meget i en tid, hvor gaveindtægten ellers er en udfordring. Tak for det.

I skrivende stund har vi ikke de endelige gavetal for juli måned. Men vi ved, at efteråret er tidspunktet, hvor depoterne for vores vedkommende skal fyldes op, hvis tingene skal hænge sammen økonomisk.

Målet er fortsat en gave-

Den samlede gaveindtægt per 17. juli er på 6,34 millioner kroner. Det er noget efter gavebudgettet.

indtægt på 16,5 millioner kroner – og det har vi brug for, hvis vi skal holde nuværende aktivitetsniveau. Giv din støtte via Mobile-

Pay (93390020) – eller kontakt os på gaver@dml.dk for at oprette en fast giveraftale (for eksempel 500 kr/måned).

Jakobs
**Blomster-
forum**

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

essens;

Hvordan fremmer vi Jesusglæde?

AF HENRIK P. JENSEN
LANDSFORMAND
HPJ@HOTMAIL.DK

Der er hele tiden en fare for, at jeg som kristen forsøger at finde min glæde i mig og ikke i Jesus. Temperaturen på min glæde bliver så let målt på, hvad jeg kan finde i mig selv og udfoldet i mit liv. Vi skal hele tiden have centrum for vores fokus flyttet til Jesus. Vi kan ikke selv, men har brug for hjælp.

Hvordan fremmes Jesusglæde? Det må hele tiden stå højt på vores dagsorden – både i vort personlige

liv, i menigheden, i tjenesten og ikke mindst i verden omkring os. *Navnet Jesus må jeg elske, det har sat min sjæl i brand; ved det navn min sjæl fandt frelse, intet andet frelse kan,* synger vi. Vi trænger til, at hjerterne bliver sat i brand af kærligheden til Jesu navn.

Jesusglæde er drivkraften i at leve et helligt liv. Jesusglæde er omdrejningspunktet i at blive fastholdt i min retfærdiggørelse og i at nå det himmelske mål. Jesusglæde skaber taknemmelighed og lovsang. Jesusglæde gør mig i stand til at kunne tilgive. Jesusglæde er drivkraften i tjenesten og i mission. Alle, der har oplevet Jesusglæde, ved, hvilken energi og kraft der er i glæden over Jesus. Men glæden er ikke fokus, det er Jesus.

Ord om Jesus skaber Jesusglæde.

Jesus er min glæde, og sandheden er, at jeg altid kan glæde mig i ham. Der er ikke noget, der skal ordnes først. Det er gjort klart. Det er fuldbragt. Jeg kan på et hvert tidspunkt få lov til at starte eller fortsætte i glæden i Jesus.

"Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus" (Fil 4,7).

Lad os bede om og arbejde for en fornyelse, hvor Guds fred bevarer vore hjerter i Jesus. Vort fokus, vort ét og alt må blive Jesus. Lad os fylde af ord om Jesus, og lad dette navn sætte vore hjerter i brand. "Glæd Jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd Jer!" (Fil 4,4).

Selv, når jeg intet har og

intet har at sige, må jeg bede i Jesu navn, altså også bare lade navnet Jesus være ordet. Jeg alene får over mine læber, og ham, jeg sætter alt mit håb til – selv der er navnet Jesus min glæde. Der er *intet* i dit liv, der forhindrer dig i at være glad i Jesus, for hele din glæde er og bliver Jesus.

Lad det kunne mærkes på alle, at vi er glade for Jesus. Lad det mærkes, når der prædikes og aflægges vidnesbyrd. *Navnet Jesus blegner aldrig,* synger vi. Det er som et fyrtårn, der lyser i mørket og viser vejen. Det er glæden over Jesus, der får os til at indse, at alt handler om, at flere skal høre om Jesus, for når vi kommer hjem til Jesus, skal vi være så mange som muligt om at glæde os over Jesus.

Vil du have nyhederne, når de er nye?

Tilmeld dig LM's nyhedsmail, så får du nyt fra LM direkte i din indbakke cirka hver 14. dag.

Sådan gør du

Gå ind på dml.dk/nyt og tilmeld dig via den orange box. Det tager kun et øjeblik!

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60. E dml@dml.dk
W www.dml.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dml.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 18. august 2015.

Artikler i Tro & Mission bliver eventuelt også lagt på LM's hjemmeside.

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dml@dml.dk
PbSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Pris
Danmark: 410 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og

Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390

Fritidsjournalister
Bornholm
P.t. ingen
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnllima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk
Sønderjylland-Fyn

Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

» **Elisabeth Nissen:** Vi tidligere LMU'ere kender jo allerede hinanden på kryds og tværs. Det gør det hyggeligt at mødes her, samtidig med at man er sammen med dem fra ens egen kirke

På camping med sin menighed

Deltagere på SommerCamp nyder at få bibeltimer og masser af tid til at hygge sig sammen med nogle fra deres egen kirke

AF KAJA LAUTERBACH

De føler sig uden for målgrupperne for traditionel bibelcamping: både Ung Uge og familieuger, men de vil gerne holde ferie med Bibelen.

Det var en væsentlig grund til, at Henrik Larsen, Elisabeth Nissen fra Nordvestkirken og Lasse Paulsen fra Københavnerkirken var på SommerCamp på Gammelbro Camping ved Årøssund den 6.-11. juli.

De tre er alle singler over LMU-alderen og er enige om, at SommerCamp er et fedt koncept. De nyder at kunne få bibeltimer og møder om dagen – sammen med masser af tid til at holde fri og hygge sig sammen med nogle fra deres egen kirke.

Det giver "god sparring", at deltagerne på SommerCamp kommer fra syv forskellige kirker i Danmark, mener Elisabeth Nissen og forklarer, at hun jo kender mange fra for eksempel Københavnerkirken i forvejen.

"Vi, der tidligere er kommet i LMU i København,

Nogle af deltagerne på SommerCamp på Gammelbro Camping nyder vejret og fællesskabet foran deres fortelt. Elisabeth Nissen sidder til venstre, og Lasse Paulsen er nummer to fra højre.

kender jo allerede hinanden på kryds og tværs. Det gør det hyggeligt at mødes her, samtidig med at man er sammen med dem fra ens egen kirke."

Hun og Lasse Paulsen er glade for den sammenhæn-

gende bibelundervisning gennem en hel uge.

"Jeg tog også med for at blive fyldt på og fyldt op. Jeg har fået så meget Jesus her, at jeg har fået lyst til at høre mere. Jeg har fået en sund sult på den gode måde efter

at læse mere i Bibelen," siger Lasse Paulsen.

Forkyndelse og frihed SommerCamp bliver arrangeret af frimenigheden Københavnerkirken i fællesskab med andre kirker.

De 300 deltagere kom fra syv forskellige kirker deltog: blandt andre Københavnerkirken, Nordvestkirken, Skjern Bykirke og Skive Bykirke.

Evangeliet, fællesskab og mission er centralt på Som-

merCamp, stod der i årets program. Der var tilbud om to daglige samlinger med undervisning og forkyndelse, og derimellem var der tid til udflugter, fodbold, kaffe i forteltet, eller hvad man nu havde lyst til. Især om aftenen var der god plads til lovsang, forbøn og vidnesbyrd.

Morten Friis, der er leder af Netværksgruppen i Frederikssund, holdt formiddagstimer ud fra Filipperbrevet.

"Det er et skønt brev med et særligt nærvær, som bringer os tæt på Kristus og hinanden, og med perspektiver, som i den grad kan gøre livet værd at leve," skrev han som optakt.

Aftenmøderne ud fra Salmernes Bog stod Nicolai Techow, der er en del af Københavnerkirkens prædiken-team, for.

Ud over sine prædikener ud fra nogle af Salmerne gav han også eksempler på, hvordan man kan bruge Bibelens salmer i sin egen bøn.

Hver formiddag var der også børneprogram, og hver aften klokken 18 blev fællesgrillen tændt.

Herre og frelser eller en god kammerat?

Gudsfrygt er tryghed hos Gud og frygten for den Almægtige

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Gudsfrygt er ikke en panisk angst for, at Gud skal komme efter mig og stille mig til ansvar. I stedet er det frygten for, at jeg skal forvilde mig væk fra ham, så jeg glemmer, at han giver mig alt, hvad jeg trænger til både nu og i al evighed.

Sådan forklarer Sverre Bøe, der er professor på norske Fjellhaug International University College i Oslo, begrebet gudsfrygt i dette nummer af *Budskabet*.

En gud, der giver os et godt liv

Temaet er gudsfrygt. Emnet

bliver skildret ud fra israeliternes afgudsdyrkelse, som den beskrives i Jeremias' Bog. Her forklarer Martin Haahr, at der er store fælestræk mellem det billede af Gud, der prægede folket

på den tid, og det billede af Gud, der er fremherskende i den vestlige verden i dag.

Martin Haahr er ansat af *Ordet og Israel* som leder af deres arbejde i Jerusalem. Han forklarer, at israelitter-

ne på Jeremias' tid kun ønskede en gud, der hjalp dem, når de havde det svært. Det får ham til at spørge, om vi ser på Gud som vores frelser og herre, som vi skal leve for, eller som en, der skal give os et godt liv her og nu.

Gudsfrygt er rædsel og tryghed

I en anden artikel gennemgår LM-prædikanten Claus L. Munk flere steder i Bibelen, der taler om gudsfrygt. Han understreger, at det er Guds nåde, der skaber den sande gudsfrygt. Det er en rædsel, som får flere af Bibelens forfattere til at gyse, forklarer han.

Derfor kan ingen stå ube-

rørt i mødet med Gud. Han er ikke vores kammerat og var det heller ikke på hverken gammeltestamentlig eller nytestamentlig tid, skriver den tidligere forlagsleder.

Gudsfrygt er dog også tillid, tryghed og glæde, for Gud møder ofte mennesker i Bibelen med et "frygt ikke". Det skyldes, at den troendes forhold til Gud er som barnets forhold til sin far og ikke som slavens forhold til sin herre.

Gudsfrygt i stedet for misundelse

Men gudsfrygt betyder ikke, at tankerne om at elske og frygte Gud skal fylde sin-

det hvert sekund, forklarer Sverre Bøe. Det betyder i stedet, at Gud skal fylde så meget i vores hverdag, så det får konsekvenser for vores forhold til hinanden, skriver han:

"Cecilie skal ikke begære sin venindes fede bankkonto! Hvordan kan hun så undgå at gøre det? Jo, ved at fokusere mere på Gud, så hun lærer både at frygte og elske ham mere. Så vil hun – måske – kunne blive mere tilfreds med det, hun selv har, og i øvrigt stole på, at Gud vil hjælpe hende til at holde styr på sine egne penge, så de slår til, og så hun selv kan leve et nøjsomt liv i gudsfrygt."

Nye volontører i LM's internationale arbejde

REACH!

I løbet af juli og august udsender LM ti unge til en opgave i LM's volontørarbejde: Reach i et af LM's missionslande: Cambodja, Peru, England, Tanzania og Etiopien. Næsten alle er rejst ud til en opgave, der varer indtil næste sommer.

Peter-Jan Teunissen

24 år. Fra Silkeborg. Uddannet lærer 2015. Lærer for Tobias og Frederik Leinum i Arequipa, Peru.

Simon Nielsen

22 år. Fra Aarhus. Student 2013, volontør i Honduras, arbejdet i butik. Medhjælper i Arequipa, Peru.

Therese Vang

29 år. Fra København. Uddannet lærer 2012 - arbejdet som lærer siden november 2012. Lærer for Elisabeth Pedersen i Hawassa, Etiopien.

Louise Marie Andersen

24 år. Fra Aarhus. Orlov fra lærerseminariet. Pasning af missionærbørn i England og Tanzania, mens forældrene er på forberedelseskursus og sprogskole.

Lilla Szilas

19 år. Fra Kerteminde. Student 2015. Menighedsarbejde i Siem Reap, Cambodja. Danskundervisning af missionærbørn.

Mette Bjørnholt Hansen

20 år. Tommerup. Student 2015. Menighedsarbejde i Siem Reap, Cambodja. Danskundervisning af missionærbørn.

Anna Hector

20 år. Fra Örskelljunga, Sverige. Student 2013. LMH 2015. Arbejde i en børnehave for børn af tidligere prostituerede kvinder i Cambodja.

Judit Kass

20 år. Fra Strendur, Færøerne. HF-student 2014. LMH 2015. Arbejde i en børnehave for børn af tidligere prostituerede kvinder i Cambodja.

Mathilde Simonsen

21 år. Albertslund. Student 2014. Hjælperlærer for og pasning og undervisning af missionærbørn i Phnom Penh, Cambodja.

Maria Østrem Mørch

19 år. Herning. Student 2015. Hjælperlærer for og pasning og undervisning af missionærbørn i Phnom Penh, Cambodja.

Nachos, mafia og gratis nåde

Der var fællesskab på tværs af aldersgrupper, god musik og gode bibeltimer på LM's musiklejr

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Masser af lovsang og nogle gode bibeltimer. Sådan er LM's musiklejr ifølge de to 11-årige piger Helene Schmidt fra Skjern og Lydia Andersen fra Tarm.

Der er også rosede ord fra den 16-årige Mathilde Haahr Olesen fra Videbæk, som er med for femte gang.

"Man får sjældent en lejr så god. For mig er musiklejr noget af det vigtigste i sommerferien," fortæller hun.

Udfordringer, fællesskab og frirum

Solosang, blæsergruppe, rytmisk band og musikproduktion. Der var mange muligheder for at udvikle sine musikalske evner. For Lydia Andersen og Helene Schmidt var det sangen, der var grunden til, de tog på musiklejr. Derfor havde de valgt pigekor. Alle de tre piger var dog med i gospelkoret.

"Det er det fedeste at synge sammen med så mange andre, og når det så går op i en højere enhed med

Alle ledere og deltagere på Musiklejr klædt ud som Disney-figurer.

musikken, så er det virkelig fedt," fortæller Mathilde Haahr Olesen, der spillede keyboard til to af sangene ved gospelkorets afsluttende koncert.

Fællesskab på tværs af alder

Der er et stort aldersspænd fra den yngste til den ældste deltager på Musiklejr. Men de tre piger har nydt fællesskabet på tværs af alder.

"Der har været et godt socialt fællesskab, og det har også været fedt at være sammen med de store," fortæller de to 11-årige piger, der var med for første gang.

"Noget af det sjoveste var dog, da vi havde pyjamasparty kun for os juniorer."

Også Mathilde Haahr Olesen var glad for fællesskabet med de yngre deltagere, men fremhæver også fællesskabet med sine jævn-

aldrende:

"Om aftenen, når de små var gået i seng, hyggede vi os, legede forskellige lege som for eksempel frys og morder/mafia og spiste os fede i vafler, nachos og slik."

Aldersopdelte bibeltimer

Sædning efterskole dannede rammen om årets musiklejr. Børn og unge i alderen 11-19 år mødtes om

bibeltimer, sport, hygge og naturligvis musik.

Bibeltimerne var opdelt efter klassetrin. Mens de yngste hørte om de første kristne menigheder og Paulus' omvendelse, hørte de ældste om Messias-profetier og talte om frelsen, der sætter os fri fra at stræbe efter egen fortjeneste.

"De temaer, vi berørte, var med til, at de unge fik sat ord på problematikker som lavt

selværd, at være unikke i Guds øjne og ikke at skulle sammenligne sig selv med andre og måles på ens præstationer," siger LM's musik-konsulent Christian Engmark

Præger en generation af musikere

"Det er et privilegium at få lov til at præge den kommende generation af kristne musikere og sangere. Som én af lederne sagde, så er musiklejr et sted, hvor vi kan arbejde med de unges personlige og musikalske udvikling med et bibelsk fokus," fortæller musik-konsulenten.

Af samme grund er det også planen at afholde musiklejr igen næste år. Til den tid bliver det dog på LMH i Hillerød. Og det lader til, at to af årets nye deltagere er klar igen til næste år:

"Vi kan give en 100 procent total fuldstændig anbefaling," siger de to 11-årige piger smilende og henviser til en ny sang fra Gospel-kids, som handler om at være 100 procent total fuldstændig fri fra synden på grund af Jesus.

FOTO: JEPPE PAULSEN

Brian Christensen; Den præcise opgave er ikke defineret endnu. Det er helt fint, for i et dynamisk ungdomsarbejde kommer der sikkert nye initiativer

Det er der, Gud vil have os

Andrea og Brian Christensen er på vej til Cambodja. De får en opgave i det kristne studenterarbejde

AF KAJA LAUTERBACH

"Vi har ikke tidligere haft et superklart missionærkald, men vi har hele tiden haft et ønske om at være, hvor Gud vil have os, og at blive brugt af ham," siger Brian Christensen og tilføjer, at han håber, det er sådan for "almindelige LM-familier".

Familien Christensen fra Nybøl ved Sønderborg består af Andrea og Brian, begge 38 år, Johannes på otte år og Lisa på knap syv år. De betegner sig selv som en ganske almindelig dansk LM-familie, der har haft det godt, hvor de var.

Om få dage skifter de adresse fra Nybøl ved Sønderborg til Phnom Penh i Cambodja, hvor de efter et års sprogscole skal arbejde i det kristne studenterarbejde.

Kunne genkende sig selv
Andrea og Brian Christensen ville gerne bruges i Guds riges arbejdet på en anden måde. Derfor fulgte de med i stillingsopslagene i *Tro & Mission*, og der så de et opslag om studentermissionær i Cambodja. Men de reagerede først sidste sommer, da LM linkede til

Johannes, Brian, Lisa og Andrea Christensen rejser til Phnom Penh i Cambodja den 16. august.

annoncen på Facebook sammen med en lille video om studenterarbejdet i Cambodja.

De kunne genkende sig selv i stillingsbeskrivelsen, og efter lang tid med at spekulere og bede har de fået en sikker overbevisning om, at det er det, Gud vil have dem til at gøre.

Der er et år til, at de skal i gang, og den præcise

opgave er ikke defineret endnu. Det er helt fint, for i et dynamisk ungdomsarbejde kommer der sikkert nye initiativer, mener Brian Christensen.

Studenterarbejdet er drevet af den engelske organisation *Overseas Missionary Fellowship*. Parret skal også på deres sprogscole. Og i første omgang skal de finde deres rolle blandt de

ationale og internationale medarbejdere, der allerede er i studenterarbejdet.

Derefter har Brian Christensen en klar forventning om at skulle i gang med noget disciplinering og bibelundervisning.

Spredte bibelglæde

Han kommer fra en stilling som gymnasielærer i Aabenraa, og det giver ham

noget erfaring at trække på. Både med hensyn til undervisning og ikke mindst med at omgås unge mennesker.

De sidste tre år har Andrea Christensen arbejdet som junior/teenkonsulent i LM's Børn og Unge, og hun kan måske komme til at bidrage med erfaring ind i det arbejde for børn i den lutherske kirke i Cambodja, som LM Kids har samlet ind

til de sidste to år.

"Jeg vil rigtig gerne være med til at sprede bibelglæde," siger hun.

Afhængig af forældre

Lisa og Johannes skal gå på den kristne internationale skole, Hope International. LM sender en volontør med i hver klasse til at oversætte og hjælpe i gang, og det synes Andrea Christensen er rigtig flot.

"Børnene har godt nok fået lært noget engelsk i de ti uger her i foråret, hvor vi var i England, og de har mod på at gå i gang med at kommunikere på det sprog, men de vil helt sikkert få brug for hjælp til at komme i gang på skolen," siger hun.

Johannes glæder sig, mens Lisa ikke rigtigt ved, hvad hun skal mene.

"Hvis vi skulle have været til Lalandia, havde hun glædet sig helt vildt. Det kender hun, men Cambodja ved hun ikke, hvad er," siger Andrea Christensen med et smil.

Brian Christensen tror, at meget afhænger af, hvordan de som forældre har det og agerer. Han tænker, at så længe børnene er sammen med dem, skal deres verden nok hænge sammen på en eller anden måde.

Vi lærte at være tålmodige

Andrea og Brian Christensen glæder sig til at komme af sted til Cambodja. De har været i gang med forberedelserne til deres opgave i studenterarbejdet et helt år, og nu glæder de sig til at finde ud af, hvor de skal bo, og til at få en hverdag.

De glæder sig også til at møde Christina og Kent Andersen, der rejste til landet som nye missionærer for et år siden.

"Det er et enormt privilegium at have en familie, som lige har været igennem det første år, og som vi får lov at lære fra," siger de.

I det hele taget betragter de det som et privilegium at få lov at tjene Gud og samtidig få en masse spændende

oplevelser. Selv om de godt er klar over, at de måske vil få nogle oplevelser, der vil få dem til at føle sig lidt overprivilegerede.

Find en kulturpingvin

Familien Christensen, der også tæller børnene Johannes og Lise, pakkede allerede deres hjem i Nybøl ved Sønderborg sammen i april. Da rejste de ti uger til England, hvor de skulle på forberedelseskursus på All Nations Christian College (ANCC).

Her gennemgik de et meget komprimeret forløb, hvor de blev bevidstgjort om, hvem de selv er som mennesker og som kristne, og hvem Gud er. De lærte også om andre kulturer og religio-

ner og om forskellige former for mission.

"Med den målsætning, at vi skal kunne fungere i og holde til livet i en fremmed kultur, fik vi nogle gode råd til, hvordan man typisk reagerer i forskellige situationer," siger Andrea Christensen og giver et eksempel:

"Man skal på forhånd indstille sig på, at mange ting (for eksempel besøg på offentlige kontorer) først lykkes tredje gang. Det sparer for mange frustrationer."

Et andet godt råd var at finde sig en kulturpingvin. Det er en, der kan hjælpe med at finde rundt i kulturen. Sådan en person bliver kaldt en pingvin, fordi der i kulturen er meget "under

overfladen" ligesom isbjergene i pingvinernes verden.

Overgangsfase

"Opholdet i England var en god overgangsfase, forstået sådan, at vi ikke skal af sted til Cambodja fra en dansk hverdag. Vi har fået den tid sammen som familie og har vænnet os til at skulle være missionærer," siger Brian Christensen.

Ved den afsluttende andagt på ANCC holdt en af lærere en andagt ud fra Joh 15 om vintræet og grenen. Det blev en stærk påmindelse for Andrea Christensen om, at det også som missionær er vigtigt at prioritere tid med Gud. Ellers bliver der ingen frugt. KI

TEAMLEDERE TIL TANZANIA OG CAMBODJA

Luthersk Mission søger teamledere til arbejdet i Tanzania og Cambodja.

Som teamleder bor du i missionslandet. Du har personaleansvar for missionærer og volontører, er den primære kontakt til de lokale samarbejdspartnere og har ansvar for administration og økonomi. Lokale missionsprojekter kan også blive en del af stillingen.

Læs mere på dlm.dk/job eller kontakt vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm på 4820 7684 eller csh@dlm.dk

Lækkert sommerhus i Andkær Vig ved Vejle Fjord til leje. Naturskønt med udsigt til fjorden, tæt på Mørkholm bibelcamping. Nærmere info: <http://u461255.mono.net/>

NU er det igen tid for ønske om møderækker, lejre, bibelweekender i efteråret 2016 ved landsforkyndere

Deadline er d. 1. september 2015
Kontakt Birger Daniel Pedersen
bdp023@gmail.com, tlf.: 5136 5070

Se mere på: www.lm-vestjylland.dk/forkynderfond

Syng den igen

Lørdag den
3. oktober 2015
kl. 19.00
Skjern Kulturcenter

Hjertelig velkommen til en aften, hvor vi synger sange og salmer til Guds ære

Medvirkende
Stort scenekor ved sangere og solister fra Primus
Solo ved Trine Ulnits Møller
Organist Willy Egmosø
Trompetist Judith Hunsjær Olesen
Band
Vidnesbyrd
Jens Mortensen
Andagt
Jørgen Johansen

Trine Ulnits Møller Willy Egmosø

www.syngdenigen.dk
musik@imh.dk – tlf. 8227 1215

Billetsalg
www.syngdenigen.dk – Skjerns Banks filialer

I umi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84
AABENRAA: Li. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80
GI LLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56
HI LLERØD: Helsingørsgade 19b, tlf. 33 12 00 56
NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11
SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40/30 23 00 27
VI DEBÆK: Midtgårdsvej 2, tlf. 42 18 42 18

I umi genbrug. dk

penta byg a/s
HOVED- OG TOTALENTPRISER

pentabyg.dk

Kristendom passer ikke ind i den offentlige debat

Ifølge nyt studie synes mange svenskere, det er pinligt at kalde sig kristen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

I en ny bog *Det gudlösa folket* har den svenske religionshistoriker David Thurfjell lavet 100 dybdegående interviews med fortrinsvist tilfældigt udvalgte svenskere om deres forhold til tro.

Pinligt at kalde sig kristen

De fleste af personerne har problemer med at kalde sig kristne eller religiøse, til trods for at de er medlemmer af kirken, døbt og betaler kirkeskat, fortæller han til den svenske avis *Dagen*. "De oplever, at det er akavet og lidt pinligt."

Forfatteren genkender følelsen fra sig selv. Han er selv konfirmeret og sang i gospelkor i sin barndom. "Jeg mindes, at der var noget pinligt over det. Hvad det skyldes, er interessant. Pinlighed opstår kun, når man overtræder de sociale regler," siger han og fortsætter:

"At Svenska Kyrkans medlemmer og sågar nogle af deres præster tænker, at det

Selv om Svenska Kyrkan laver mange aktiviteter, der appellerer til mennesker, synes mange, det er akavet at kalde sig kristen. Her er det salmemaraton i 2014 i Umeå.

er akavet at kalde sig kristne, skyldes, at de tænker præcis, som man gør på *Dagens Nyheters* kultursider (svensk grund, red.). De er en del af den almene, sekulære debat. Det er set ud fra det perspektiv, at deres kristendom bliver en slags overtrædelse."

Kristendommen blev omdefinert

Han tror, grunden til, at det er blevet sådan, er, at man

har mistet selvforståelsen. I den første halvdel af 1900-tallet var opfattelsen af, hvad det vil sige at være kristen meget inkluderende, fortæller han. Kristendommen stod ikke kun for tro og kirke, men også for det gode, hæderlige og fornuftige i samfundet.

"Min tese er, at når den sekulære religionskritik kom fra venstre og fra de liberale, var den helt i modsætning til pinsevækkelsen og fri-

kirkernes ide. Men de delte opfattelsen af, hvem der er kristne."

Forfatteren fortæller til den svenske avis *Dagen*, at det var grunden til, at det inkluderende syn på, hvad det vil sige at være kristen forsvandt. At kalde sig kristen eller religiøs kom til at blive forbundet med at være pinseven, og Svenska kyrkan stod uden en relevant beskrivelse af, hvad man er som kristen.

Over 40 nye NLM-missionærer af sted i år

Stadig behov for flere missionærer, siger leder for udlandsafdeling

Der er vind i sejlene i Norsk Luthersk Misjonssambands (NLM) missionsarbejde. I løbet af 2015 rejser omkring 45 voksne udsendinge af sted. Dermed er antallet af missionærer oppe på omkring 140, skriver organisationens avis *Utsyn*.

Til sammenligning har LM 45 udsendinge og fire tilknyttede missionærer i skrivende stund. Det gør LM til den organisation i Danmark, der har flest missionærer i udlandet.

Ny udsendinge til Etiopien

To af de norske udsendinge er parret Mirjam og Lamesa Endalew, der rejser til Etiopien med deres to børn.

Det norsk-etioopiske par skal arbejde i hovedstaden Addis Abeba. Han skal være en del af NLM's nye bilstandsplan for landet, mens hun skal undervise i diakoni, som hun netop har skrevet masteropgave om.

Parret har tidligere været udsendt for NLM til det fortrinsvist muslimske område Raytu i Etiopien, skriver *Utsyn*. Lamessa Endalew har også været ansat på NLM's hovedkontor som bilstandsrådgiver med fokus på Øst-Afrika. Det var blandt andet på den måde, han lærte at tale norsk.

Også Mari Standal rejser til Etiopien for at undervise missionærbørn på skolen i Hawassa. Det er også her

Ellisabeth, der er datter af LM-missionærerne Jeanette Teglgård og Christian Lund Pedersen, går i skole.

"Jeg er klar over, at jeg ikke kommer til at være i frontlinjen, men det er vigtigt for missionærerne, at børnene har det godt, så de kan gøre deres arbejde godt. Jeg føler, at jeg har et vigtigt job på missionsmarken," siger den 25-årige lærer til *Utsyn*.

Behov for flere udsendinge

Hjalmar Bø, der er leder for NLM's udlandsafdeling, fortæller, at der fortsat er behov for flere folk.

"Jeg vil gerne sige, at vi hele tiden har behov for at komme i kontakt med nye,

som vil rejse," siger han til *Utsyn*.

NLM har i den senere tid oplevet, at mange har meldt sig som udsendinge. Alene på sidste hovedstyremøde blev 11 udsendinge antaget eller placeret, siger Hjalmar Bø til *Utsyn*.

NLM's missionsarbejde koster omkring 90 millioner norske kroner. Af disse kommer 60 millioner fra NLM, mens resten dækkes af offentlig støtte og den norske pendant til DANIDA, Norad. Der er budgetteret med en svækket norsk krone, men Hjalmar Bø fortæller, at det i øjeblikket ser ud til, at kronens værdi forringes mere end forventet.

kirke;

Peter Rask; Mennesker har brug for at høre mere om Jesus, hvis de ikke skal gå fortabt. Jeg undrer mig over, hvordan mange af os kan have det fint med bare at blive hjemme

Vi har pengene, hvordan kan vi sende flere af sted?

Et møde med studenterbevægelser fra hele verden ledte til fornyet missionskald

Billede ud over forsamlingen ved IFES' verdenskongres i Mexico i 2015.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Hvordan kan vi blive bedre til at formidle og høre missionskaldet? Det blev spørgsmålet for Peter Rask, der er præst i LM's frimenighed Kirken ved Søerne i Silkeborg, da han var på international studenterkonference i Mexico i juli.

Han deltog som formand for Kristeligt Forbund for Studerende og mødte folk i studenterarbejdet fra hele verden.

Er vi villige til at gå med evangeliet?

På konferencen fik Peter Rask øjnene op for, at der er mange sydkoreanske og amerikanske missionærer rundt omkring. I mange tilfælde havde han aldrig hørt om disse missionærer før, selvom de har tjent i det samme område i 30-40 år.

"De har fået et syn for, at der er mennesker, der har brug for at høre mere om Jesus, hvis de ikke skal gå fortabt. Det fik mig til at undre mig over, hvordan mange af os kan have det fint med bare at blive hjemme. Spørgsmålet er ikke, hvorfor de rejser, men hvorfor vi bliver tilbage," siger han.

Peter Rask blev imponeret over, at der er så mange, der rejser ud som missionær. Han henviser også til Norsk Luthersk Misjonssamband, der netop har afholdt kursus for 45 nye missionærer.

"Hvordan kan vi gøre det samme i LM? Vi har penge, hvordan kan vi sende flere af sted?"

Troen bliver sat på prøve også i Europa

Mødet med kristne fra andre lande betød også et møde med kristne fra Kenya, der kunne fortælle

om, hvordan terrorister gik målrettet efter kristne, da et indkøbscenter blev angrebet i september 2013. Men også i Europa er nogle kristne trængt.

"De kristne i den schweiziske studenterbevægelse har mistet alle tilskud fra regeringen, fordi der blev klaget over dem fra en LGBTQ-bevægelse (bevægelse, der kæmper for homoseksuelle, transseksuelle og andres rettigheder, red.). Nu kan de ikke få de tilladelser, der kræves, for at de kan afholde lejr."

Det gjorde det tydeligt for Peter Rask, at der er tale om en åndskamp, og han mener kun, det er et spørgsmål om tid, inden noget lignende rammer Danmark.

"Men på trods af at det er svært, så holder de forfulgte troende ved. De synes, det er mere værd at leve i forfølgelse med Gud end uden

forfølgelse uden Gud."

En oplevelse af hvor stort Guds rige er

Et af årets højdepunkter var, at der blev optaget ni nye studenterbevægelser i den internationale studenterbevægelse IFES. Flere af dem er fra lande, hvor kristne bliver forfulgt. Derfor kan de af sikkerhedsmæssige grunde ikke nævnes i *Tro & Mission*.

Men det var dog også et højdepunkt for Peter Rask at møde kristne fra hele verden.

"Jeg fik en oplevelse af, at Guds rige er stort, og vi er en lille brik i det. Jeg fik åbnet øjnene for, hvor stor kirken egentlig er, og at det grundlæggende er rigtigt og vigtigt, det vi gør. Jeg oplevede en 70-årig mand, der prædikede sidste aften. Jeg anede ikke, hvem han var, men han har holdt ud og tjent Gud i det små i rigtig mange år i studenterarbejdet."

FOTO: DANSK BALKAN MISSION

Andagtsbog på spansk er en succes

En andagtsbog, der formidler Guds frelse i nåden alene, har længe været en mangelvare på spansk. Som fortalt på LM's hjemmeside i januar er andagtsbogen *Et er nødvendigt* dog nu blevet oversat til spansk og udgivet i fire mindre bind.

Bindene er nu blevet distribueret til både Spanien, Venezuela, Paraguay, Argentina, Bolivia og Peru, hvor LM har missionærer. Her bruges de til personlig opbyggelse og til evangelisation.

"Meldingerne fra syd til nord er, at andagtsbogen læses. Der er en stor glæde over, at andagtsbøgerne har fokus på Guds kraft til frelse i nåden alene og på det klare budskab om at kende Jesus Kristus som sin frelser i både rigdom og fattigdom, politisk med- og modvind og i liv og død," fortæller Knud W. Skov fra *Dansk Balkan Mission*. Sammen med den norske missionsorganisation *Sarepta* er de initiativtagere til oversættelsen.

Et er nødvendigt er skrevet af Hans Erik Nissen, der var forstander på Luthersk Missions Højskole fra 1970-2003.

nlm

Dansk Oase arbejder på at starte højskole

Dansk Oase overvejer at starte højskole, fortæller Jakob Christensen, der er efterskoleforstander på Tommerup efterskole på Fyn, til ugeavisen *Udfordringen*.

Foreløbig arbejder et udvalg nedsat af Dansk Oases lederskab med at finde ud af, om der er opbakning til tanken.

Efterskoleforstanderen mener, at højskolen nok vil blive en konkurrent til andre kristne højskoler og bibelskoler. Han ser dog højskoletanken som en måde at præge samfundet og kirken i Danmark. Til det formål er bevægelsens efterskole Rudehøj i Odder syd for Aarhus ikke nok.

"Jeg tror, de unge på 17-25 år, der kommer i Oase vil have gavn af at komme på en Oase-skole," siger han til *Udfordringen* og fortsætter:

"Behovet er der. Når mange højskoler er i krise, skyldes det, at de ikke er tydelige om, hvad de står for. Dansk Oases højskole skal være klar i spytet og undervise om grundlæggende bibelkundskab og udfordre eleverne."

nlm

Nye regler får betydning for kirkelige foreninger

Nye regler for at blive fradragsberettiget som forening betyder, at flere kirkelige foreninger har måttet ændre deres vedtægter.

Det er blandt andet et krav om, at foreningen skal have

mindst 300 medlemmer og en bestyrelse, hvor flertallet er valgt af generalforsamlingen, der betyder, at nogle foreninger har måttet ændre vedtægter.

En af de foreninger, der

har måttet ændre sin struktur på grund af de nye regler, er *Ordet og Israel*. På årets generalforsamling blev vedtægterne derfor ændret, så man nu kan blive medlem af foreningen, og så nogle af

bestyrelsesmedlemmerne skal vælges af generalforsamlingen.

Tidligere har man ikke kunnet blive medlem, men nu åbnes der op for, at man kan blive medlem. Fremover

vil medlemmer dog modtage foreningens blad gratis. Dermed kommer de kun til at betale lidt mere for bladet end tidligere, fortæller Torben Mathiesen, der er landssekretær i foreningen.

Også foreningen *Åbne Døre* har åbnet op for medlemskab for at imødekomme de nye regler, fortæller bestyrelsesmedlem Susanne Harstad.

nlm

Biskop Irenæus; Vi hører om mange brødre i kirken, som ved Ånden taler alle slags sprog og bringer lys over det, der er skjult for mennesker til almindelig opbyggelse

Fra lille rolle til altoverskyggende stridspunkt

Tungetale stadfæstes i Bibelen, men er i dag især i fokus på grund af pinsebevægelsen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Der er kun få vidnesbyrd om tungetale op igennem kirkehistorien. I nyere tid kædes tungetale primært sammen med den karismatiske del af kirken, der især voksede ud af en menighed på Azusa Street i Los Angeles i USA.

I Danmark kædes tungetale primært sammen med de karismatiske bevægelser, men også i Luthersk Mission er der flere, der fortæller, at de har tungetalens nådegave og bruger den privat. I enkelte tilfælde er nådegaven også blevet brugt offentligt.

Tungetale defineres i *Gyldendals Den Store Danske ordbog* som uforståelige lyde, der frembringes i en art ukontrollabel ekstase. Fænomenet kendes i moderne tid primært fra kristne karismatiske kredse, men eksisterede også i oldtidens Kina og Indien og i dag i om-

råder, hvor dæmonbesættelser er almindelige.

Tungetale i Bibelen

I Bibelen bekræftes tungetale som en gave, der er givet af Helligånden. Vi møder første gang nogle mennesker, der taler på fremmede sprog, de ikke kender, pinsedag. Jesu disciple og muligvis flere kristne kan pludselig ved Helligånden tale sprog, de ikke kendte i forvejen, sådan at mennesker i Jerusalem hører budskabet om Jesus.

Et lignende under gentager sig, da apostlen Peter fortæller evangeliet til den romerske officer Cornelius og flere andre. Her nævnes det dog ikke, om der er tale om et kendt sprog. Det nævnes kun som tegn på, at Helligånden også kommer over ikke-jøder.

Mest kendt er tungetale dog nok fra 1 Korintherbrev, hvor Paulus formaner me-

nigheden om tungetalens plads til menighedens sammenkomster.

Tungetale i kirkehistorien

Tungetale har formentlig spillet en beskeden rolle i den kristne menighed op igennem historien. Den er i alle fald kun nævnt få gange. Den kristne biskop i Lyon, Irenæus, skriver i sit skrift *Mod kætterne* i det andet århundrede:

"Ligeså hører vi også om mange brødre i kirken, som besidder profetiske gaver, og som ved Ånden taler alle slags sprog og bringer lys over det, der er skjult for mennesker til almindelig opbyggelse."

I moderne tid blev tungetale et omdiskuteret emne på grund af nogle begivenheder omkring en menighed på Azusa Street i Los Angeles. Ud fra menigheden i Azusa Street blev pinsebevægelsen født og dermed et

Huset i Azusa Street i Los Angeles, Californien, hvor pinsebevægelsen blev født. Den karismatiske bevægelse voksede ud af menigheden her, der var under ledelse af præsten W.J. Seymour.

stort fokus på nådegaver og især tungetale.

Her underviste præsten William Joseph Seymour i

åndsdåb. Tungetale og en særlig dåb fra Helligånden hang sammen, mente han. Det er netop dette punkt,

der har været årsag til strid, fordi det dømmer kristne ude, som ikke har tungetalens nådegave.

Taler hemmeligheder med Gud

For Bent Holm er tungetalen et bedesprog, hvor han ikke skal tænke på, hvordan han formulerer sig.

AF OLE SOLGAARD

"Når jeg slår over i tungetale, føler jeg, at jeg taler helt uensureret med Gud om det, der ligger mig på hjerte. Jeg taler hemmeligheder med Gud."

Sådan forklarer Bent Holm fra Rønne. For mere end 25 år siden fik han et ekstra sprog, tungetalen. Den gave bruger han i sin kommunikation med Gud, når han er alene.

En forløsende hjælp i bønslivet

"Det er et bedesprog, som jeg af og til slår over i, når jeg beder til Gud. For mig er det en kolossal forløsning, hvor jeg ikke skal tænke på, hvordan jeg formulerer mig.

Tungetalen kommer mig til hjælp, når jeg ikke føler, jeg selv kan bede," siger den

65-årige LM'er fra Bornholm. Det er et sprog, han både

Det betyder meget for Bent Holm at kunne komme til Gud både i "almindelig" bøn og i tungetale.

ved ikke selv, hvad han siger, når han taler i tungen, men han kan selv styre, om han vil gøre det eller ej.

Det betyder meget for Bent Holm at kunne komme til Gud med alle ting, både i "almindelig" bøn og i tungetale. I stressede perioder har han særligt oplevet velsignelsen ved denne nådegave. Han mener selv, at han har fået gaven ind på den rigtige hylde, hvor den har en sund plads i hans liv som kristen.

Savner undervisning og forståelse

I menighedssammenhæng kunne han ønske sig lidt mere bibelsk undervisning om tungetale af nogle, der selv har en praktisk erfaring med fænomenet.

"Jeg mødte ikke meget forståelse i begyndelsen, da jeg fortalte andre om mine erfaringer med tungetale. Det blev anset som noget mistænkeligt. Og jeg blev også selv usikker på, om tungetalen kunne være fra Satan. Men jeg er blevet 100 procent overbevist om, at så længe jeg er kristen, og Guds Ånd bor i mig, kan Satan ikke tale igennem mig," udtaler Bent Holm.

Han opfatter på ingen måde tungetalen som en åndelig "stjerne", der hæver ham over andre kristne. Men han ser den som en gave i hans personlige relation til Gud og som et redskab i bønner for andre. En gave, som er blevet en naturlig del af hans liv, og som han er Gud taknemmelig for.

TEMA

Eva Marie Fredensborg Hansen; Jeg kan ikke bare sige, at nu vil jeg bede i tunger. Men når det sker, oplever jeg det som en befrielse, især hvis der er noget, jeg ikke selv kan sætte ord på

Uventet tungetale på bibelcamping

Eva Marie Fredensborg Hansen betragter ikke sin nådegave som noget sensationelt og skræmmende

AF OLE SOLGAARD

Det kom nok lidt uventet for de fleste, ikke mindst for hende selv, da Eva Marie Fredensborg Hansen, begyndte at tale i tunger ved bede- og vidnesamlingen.

Vi spoler tiden tilbage til Ung Uge på Haderslev Næs Bibelcamping 2014.

Fik en fysisk trang til, at noget skulle ud

"Jeg sad i et hjørne og havde svært ved at koncentrere mig. Derfor bad jeg Helligånden om at hjælpe mig med at bede. Derefter fik jeg nærmest en fysisk trang til, at noget skulle ud, og så begyndte jeg stille og roligt at sige lyde, som jeg ikke selv forstod," forklarer den 18-årige LMU'er.

"Samtidig fik jeg tanken, at Gud måske ville, at jeg skulle sige det højt. Jeg fik trækninger i maven, gik udenfor, og kæben og benene begyndte at ryste."

Eva Marie kontaktede en forbeder, der viste hende hen til Jesper Iversen, der er LM's afdelingsmissionær i Sønderjylland-Fyns Afdeling og var prædikant på Ung Uge. De talte og bad sammen om vejledning i ti minutter. Og hun blev ved

Når Eva Marie Fredensborg Hansen engang imellem får en trang til at bede i tunger, når hun beder, går hun som regel et sted hen, hvor hun er alene.

med at ryste. De kontaktede mødelederen, som efterlyste nogen, der kunne tolke tungetalen.

"Så gav jeg slip og åbnede min mund, og så kom der en masse mærkelige lyde og gentagelser. Jeg var ikke i trance, men helt til stede i det. Dog kunne jeg mærke, at det var noget andet end mig selv, der talte," fortæller hun.

Nogle kunne tolke brudstykker af tungetalen, og en enkelt havde en lang udlægning. Til sammen fortalte de så forsamlingen, hvilket budskab de havde hørt fra Gud i tungetalen:

"Jeg har givet jer Bibelen.

FOTO: OLE SOLGAARD

Og jeg har givet jer Jesus. Hvorfor tror I så ikke på mig? Det er vigtigt, at I tror nul"

Ikke en gevinst for de særligt inderlige

Eva Marie Fredensborg Hansen er meget taknemmelig for at have fået tungetalens nådegave. Men det var ikke noget, hun havde gået og ventet på. Det var faktisk den gave, hun mindst ønskede, for den

virkede skræmmende på hende. Før bibelcampingen havde hun nogle få gange bedt i tunger for sig selv, men ellers ikke.

Hun lægger vægt på, at budskabet i tungetalen er vigtigere at fæstne sig ved end selve tungetalefænomenet. Men hun glæder sig over, at Gud også kan formidle et budskab på den måde. Hun betragter det ikke som noget sensa-

tionelt, og man skal ikke være bange for at bruge tungetalen, for det er ikke så skræmmende, som man måske skulle tro, mener hun.

"Nogle har en opfattelse af, at tungetalens nådegave er en særlig gevinst for dem, der har en inderlig tro, men sådan oplever jeg det slet ikke. Paulus omtaler den i øvrigt også som den mindste nådegave," siger gymnast-

sleeleven fra Christiansfeld.

"Jeg er ikke supergod til at huske at bede, og jeg har ofte svært ved det. Jeg kan heller ikke bare sige, at nu vil jeg bede i tunger. Men når det sker, oplever jeg det som en befrielse, især hvis jeg har nogle frustrationer, som jeg ikke selv kan sætte ord på," fortæller Eva Marie Fredensborg Hansen.

Tungetale alene og i fællesskabet

Det sker hverken hver dag eller hver uge, men engang imellem får hun en trang til at bede i tunger, når hun beder, og så går hun et sted hen, hvor hun er alene.

Derudover fik hun i foråret i forbindelse med generalforsamlingen i Haderslev LMU den samme fornemmelse, som hun havde haft på Ung Uge, og efter en snak med lederne, fremsagde hun de uforståelige ord, som nogle tilsyneladende fik givet at kunne tolke.

Budskabet var her: "Ved I ikke, at I er Åndens børn. Så vær da mine børn og tag imod mine nådegaver!"

Hun oplevede det som en styrkelse af deres åndelige samvær, og de fik en snak om, hvordan tungetalen kunne håndteres på en sund måde i fællesskabet.

Budskab i tungetale berørte mange unge

LM's afdelingsmissionærer vejledte ung kvinde, da hun fik tungetale på bibelcamping

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Det var Jesper Iversen, der bad sammen med Eva Marie Fredensborg Hansen, den

Iversen kendte en praksis om brug af tungetale fra Indre mission.

aften hun talte i tunger på Haderslev Næs Bibelcamping i 2014.

"Der er en, der hiver mig i ærmet og spørger, om jeg vil snakke med en ung pige. Jeg kommer så ud til Eva Marie, der ryster over hele kroppen. Hun fremstammer, at hun tror, hun har tungetalens nådegave, men at hun er bange."

Bøn ledte til tungetalens nådegave

Under fire øjne talte den nuværende afdelingsprædikant i LM Sønderjylland med den dengang 18-årige LMU'er. I løbet af samtalen blev han

klar over, at det er tungetalens nådegave, hun har.

"Hun har i længere tid bedt, fordi hun gerne vil tjene Gud. Hun har tænkt i andre baner end tungetale, men sådan som hun fortæller, bliver jeg overbevist om, at det er den nådegave, hun har."

De beder sammen for at finde ud af, om hun skal bruge tungetalens nådegave til mødet og kommer frem til, at det skal hun.

Iversen, som han kaldes i daglig tale, har tidligere været ansat i Indre Mission. Her havde han mødt tungetale en håndfuld gange. Derfor kendte han til den prak-

sis, som var blevet brugt dér.

Lyt til mit ord og tag det til jer

Sammen med mødelederen beder de igen, inden de introducerer forsamlingen til, hvad tungetale er, og hvordan de vil gøre det. Eva Marie Fredensborg Hansen taler sin tungetale, og bagefter er der plads til stilhed og til, at Gud kan lægge nogen en tolkning på hjerte.

"Der kommer ikke nogen, der siger 'så siger Herren', men der kommer nogle, der er rystede over, at de pludselig får en tolkning. Flere er oppe og giver brudstykker.

Jeg husker ikke den præcise ordlyd, men essensen er 'Jeg elsker jer, lyt til mit ord og tag det til jer,'" fortæller afdelingsmissionæren.

Han tilføjer, at han i de efterfølgende dage havde mange samtaler med deltagere, som var blevet berørt af budskabet.

Man skal ikke sige: Kom og se giraffen

Iversen mener, at tungetale altid vil være en særlig oplevelse for dem, der lytter til den. Netop derfor mener han, at vi skal være opmærksomme på dem, der får nådegaven. De skal ikke sættes

op på en piedestal, for det er Gud, der giver nådegaven til at tale i tunger lige så vel som alle de andre nådegaver.

"De skal ikke blive til særlige objekter, som man sætter sig ved siden af og siger 'prøv lige at sige noget' til."

Den sønderjyske afdelingsprædikant har efterfølgende mødt Eva Marie Fredensborg Hansen nogle gange. Han fortæller, at hun ikke har mødt denne tilgang til nådegaven særlig meget. I stedet er hun blevet mere tilpas i sin nådegave, fortæller han, og hun har da også siden talt i tunger ved andre møder.

TEMA

Jesper Iversen; Tungetalen skal altid være i overensstemmelse med Bibelens budskab. Ellers skal den forkastes

Vi mangler plads og frimodighed til tungetale

Når tungetale er i overensstemmelse med Bibelen, er den en Guds gave til os

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Da Jesper Iversen (kaldet Iversen) var prædikant på Haderslev Næs Bibelcamping i 2014 var der en ung kvinde, der havde en tungetale til et bede- og vidnemøde. Iversen valgte den fremgangsmåde at lade hende fremføre tungetalen og derefter bede Gud om, at nogen måtte få tolkningens nådegave.

Den sønderjyske afdelingsmissionær synes, det er en mangelvare, at tungetale ikke forekommer så meget i Luthersk Mission. For tungetale er bibelsk og godt, siger han.

Tungetale kræver plads og frimodighed

"Det er en Guds gave, og Guds gave er altid god. Den kan dyrkes, som om man er noget specielt, eller som om man kun er rigtig kristen, hvis man har den nådegave. Det er ikke bibelsk. Men skærer vi alt det ubibelske væk og kun ser på, at der

"Tungetale er ikke et sprog. Oversættelsen bliver givet af Gud," siger Iversen.

ikke fået noget ud af det."

Tungetale må altid være bibelsk sand

Det betyder dog ikke, at tolkningen ikke er vigtig. Vi skal blot ikke begrænse tungetalen til at vente på tolkningen, mener han. Det skyldes, at tungetale såvel som tolkning er noget, der er givet af Gud.

"Hvis der kom en fra Spanien, der ville holde et vidnesbyrd, så ville vi spørge først, om nogen kan spansk. Men tungetalen er ikke et sprog. Oversættelsen bliver givet af Gud."

Det er dog vigtigt, at vi prøver tungetalens budskab på Bibelen. Tungetalen skal nemlig altid være i overensstemmelse med Bibelens budskab, mener Iversen. Ellers skal den forkastes.

"Det kan sammenlignes med et almindeligt vidnemøde, hvor vi også hele tiden må vurdere, om det er sandt og fra Gud. Her er Bibelen også vores guide. Der er ingen forskel, bortset fra at tungetalen på en særlig måde er en hilsen fra Gud.

kommer en tungetale, så er det en Guds gave til en menighed."

Han mener, at de unge er mere tilbøjelige end ældre til at give plads til tungetale. Det skaber frimodighed, siger han og understreger, at man ikke kan bestille eller fremelske tungetale i en menighed, men at man kan give plads til den, når man samles, ligesom man giver plads til frie vidnesbyrd. Så må Gud give tungetalens

nådegave, hvis han vil.

"Jeg oplevede det sådan, at hun, der fik en tungetale, havde det som en, der har fået et vidnesbyrd, hun ikke har lyst til at gå op og aflægge. Jeg tror, mange har oplevet, hvordan Gud kan presse på, og man får en uro i kroppen, indtil man har aflagt sit vidnesbyrd," fortæller han.

Han formoder, at hvis man lukker ned for denne følelse ofte, så vil den komme sjældnere. Noget lignende kan gøre sig gældende

med tungetale, gætter han.

Tungetale blev brugt forkert

Iversen understreger, at han ikke er helt afklaret, når det handler om, hvordan tungetale og tolkningen af den skal foregå. Han mener ikke, at man altid skal vente på en tolkning, før man giver plads til en tungetale, sådan som det beskrives i 1 Korintherbrev.

"Jeg ønsker ikke at være uenig med Paulus, men jeg

læser det som en menighed, hvor der lød en vedvarende tungetale, hvor ingen fik en oversættelse. I den situation skal vi bruge fremgangsmåden fra 1 Korintherbrev, men jeg støder også ind i en oplevelse fra Apostlenes Gerninger, hvor Peter mødte tungetale. De talte bare uden at vide, om der var en tolkning til stede," siger han.

"Hvis jeg kommer til et møde, og der er en, der rejser sig og har noget at sige, og der kommer en tungetale, og der ikke er nogen, der kan tolke den, så er det ikke en katastrofe. Vi har blot

Erfaren mødeleder: Sådan gør jeg, når nogen har en tungetale

Mødelederen har ansvar for, at en tungetale bliver tolket

Skal man sikre sig, at der er én, der har nådegave til at tolke, inden man lader en tungetale blive fremført til et møde? Sprint Aagaard Korsholm, der er forfatter til bogen *Udrustning til tjeneste*, der handler om nådegaverne, mener, at man godt kan spørge ud i forsamlingen, om der er en tolkning, inden man tillader tungetalen.

"Samtidig mener jeg ikke, at denne tilgang er den eneste rigtige. Men man kan fint lade tungeladen lyde først, og derefter bede Gud om en tolkning. Denne praksis fun-

gerer i mange menigheder."

Tolkningen kan komme uopfordret

For at alle kan blive opbygget, er det vigtigt, at tungetalen bliver tolket, når den bruges i et fællesskab. Det kan enten være som en ordret gengivelse eller som et billede, forklarer han.

"Jeg tror, mødelederen har ansvaret for, at der sker en tolkning," siger han og fortæller, at hvis han er mødeleder, og der kommer en tungetale under et møde, så vil han i første omgang bede Gud om en tolkning og så

fortsætte mødet.

"Kommer der så en tolkning i løbet af mødet, er alt jo i orden. Er der ikke kommet en tolkning, når jeg synes, at vi skal til at slutte, vil jeg spørge den, der fremførte tungetalen, om vedkommende selv har tolkningen."

Derudover vil han også spørge, om andre har tolkningen. Det kan både være som en sikkerhed for forsamlingen, fordi der er en tryghed i, at to har fået samme tolkning, men det kan også være opmuntrende for den, der fik tungetalen, at en anden får tolkningen, for-

tæller han. Samtidig er det ikke nødvendigvis sikkert, at den, der har fået tungetalen, også får tolkningen.

Hvis ingen har fået tolkningen

"Hvis ingen har en tolkning, vil jeg efter mødet tage en snak med den, der fremførte tungetalen. Ikke for at skælde ud, men for at høre, hvordan vedkommende har det nu. For måske er vedkommende noget forvirret eller fortvivlet over, at der ikke blev givet nogen tolkning."

Sprint Aagaard Korsholm fortæller, at den manglende

Kommer der en tolkning i løbet af mødet, er alt i orden, mener Sprint Aa. Korsholm.

tolkning ikke nødvendigvis betyder, at tungetalen ikke var sand. Det kan også skyldes, at der ikke var nogen i forsamlingen, der var villig

til at modtage eller videregive tolkningen.

Under alle omstændigheder vil han anbefale den, der taler i tunger, at holde sin nådegave til privat brug for en tid, hvis det er sket flere gange, at der ikke er kommet nogen tolkning.

"Der må være plads til, at vi prøver os selv af, og derfor er det ingen katastrofe, at der enkelte gange kommer en tungetale, der ikke tolkes. Men sker det for samme person flere gange, er det klart, at vedkommende skal holde lav profil et stykke tid på dette område." nlm

TEMA

Sprint Aagaard Korsholm: Tungetalen er ord, der strømmer ud af munden eller kun igennem tankerne. Ord, der ikke har været oppe og vende i fornuften først

Tungetale opbygger os selv og menigheden

Nådegevnen til at tale i tunger er den eneste, der ikke inddrager fornuften

AF SPRINT AAGAARD KORSHOLM
UNDERVISNINGSKONSULENT I
INDRE MISSION

"Tungetale skal naturligvis tolkes. Bliver det ikke tolket, skal man nøjes med at bruge sin gave som privat tungetale i enrum," slår Sprint Aagaard Korsholm fast.

Tungetalen er ofte den mest diskuterede nådegave. Synd og skam – for det har den slet ikke format till! Paulus regner den for god – men slet ikke for at være blandt de vigtigste nådegaver!

Det første, vi kan bemærke i Skriftens omtale af tungetale, er, at der tilsyneladende er tre forskellige former. Den første form møder vi allerede pinedag, hvor evangeliet blev fortalt på mange forskellige sprog.

Den anden form møder vi i 1 Kor 14, hvor nogle i menighedens forsamling taler i et sprog, som andre ikke forstår. Og i samme kapitel møder vi den tredje form, der også er uforståelig tale, men denne tale høres kun af én selv, fordi man kun bruger denne form for tungetale i enrum.

Paulus nævner "forskellig slags tungetale". Måske tænker han kun på de tre ovennævnte, måske er der også flere varianter. Vi ser i hvert fald i praksis, at tungetalen kan udformes meget forskelligt.

Hvad vil det sige at tale i tunger?

Kun hvis tungetale bliver tolket, kan den blive til opbyggelse. Formålet med nådegaver er at opbygge, at give Helligånden lejlighed til at arbejde med os.

Det er profetien bedre egnet til end tungetalen, fordi profetien er klare ord, der er til at forstå! Derfor bør profetien prioriteres i menigheden! Tungetale uden tolkning virker fremmedgørende: Man forstår ikke talen og føler sig udenfor!

Derfor er det vigtigt, at den, der taler i tunger, også beder om nådegaven til at kunne tolke tungetalen. For så kan den blive til opbyggelse for de andre.

I 1 Kor 14,26 får vi et lille glimt af, hvordan en menighedssammenkomst

kan være: Alle har noget at bidrage med til den fælles opbyggelse. Nogle foreslår en salme, nogle har et ord fra Skriften og en kommentar til det (en belæring), nogle har en åbenbaring (en profeti eller måske et syn eller en drøm), og nogle har en tungetale, hvor en anden så får tolkningen.

Kodeordet er orden, ikke forvirring. Derfor skal der være styr på det hele, som vi læser i vers 27-33. Der må højst være to eller tre, der taler i tunger til et møde. En ad gangen – og det skal naturligvis tolkes. Bliver det ikke tolket, skal vedkommende nøjes med at bruge sin gave som privat tungetale i enrum. Der kan vedkommende tale til sig selv og til Gud, uden at andre bliver forvirrede af, at de ikke forstår en lyd af det hele.

Eneste nådegave, der ikke inddrager fornuften
Paulus beskriver tungetalen som noget, der sker uden om vores fornuft! Og det er netop det helt specielle ved denne nådegave. Almindelig

"Tungetalen er den eneste nådegave, der kan gives udelukkende til din egen private opbyggelse! Den er dit eget personlige, direkte bedesprog"

bøn, forkyn-delse, diakoni, evangelisation og så videre – alle andre nådegaver, hvor der er ord med i tjenesten – kræver, at fornuften er med! Det er Ånden, der udruster os – men han gør det på en måde, der inddrager vores fornuft. Han kan godt lade et profetisk budskab dumpe ned i et menneskes tanker direkte, men det er alligevel gennem

fornuften, at mennesket opfatter budskabet og formulerer det. Tungetalen er den eneste nådegave, der ikke inddrager vores fornuft.

Måske kan vi bruge følgende billede: Al bøn er først lagt ned i vores hjerte af Helligånden. Han er bønnens Ånd. Han alene kan give os troen på, at det nytter at bede. Han alene kan lægge en bønnens impuls i os – både til nædråb, til forbøn, til tak, til lovprisning og tilbedelse. Men denne bøn kan så komme igen fra os på flere måder. Jeg har delt dem op i tre hovedgrupper:

1. Den almindelige bøn, som vi former med fornuften og beder med forstå-

lige ord, enten ved at tænke disse ord eller ved at sige dem højt.

2. Den ordløse bøn, hvor vi bare er sammen med Gud. I stilhed, i tilbedelse, i oplevelsen af Guds nær-

vær. I lyset af Guds kærlighed. Denne tilstand opleves ofte som højdepunktet i en bibel-meditation, hvor man i et stykke tid har grundet og bedt over et ord fra Skriften og til sidst oplever sig helt

tæt på Gud. Der opleves en direkte kommunikation eller måske rettere: et direkte samvær, der hverken behøver ord eller tanker, men bare er.

3. Tungetalen, der er ord, der strømmer ud af munden (i nogle tilfælde strømmer de kun igennem tankerne, fordi man vælger ikke at lade dem komme ud gennem munden). Ord, der ikke har været oppe og vende i fornuften først. De er ikke af fornuften formet til noget kendt sprog. Fornuften har kun indflydelse på, om man vil tale i tunger, og hvor længe man vil gøre det – ikke på indholdet.

Profeti eller bedesprog?

Hvad er formålet med tungetale? Som med al anden nådegave-virksomhed, må formålet være opbyggelse.

Men her viser tungetalen sig igen som noget særligt i forhold til de andre nådegaver: Alle andre nådegaver er givet til fælles gavn! Tungetalen er den eneste nådegave, der kan gives udelukkende til din egen private opbyggelse! Den er dit eget personlige, direkte bedesprog! Derfor kan man også kalde tungetale for bedetale.

Samtidig oplever vi undertiden, at en bedetale – når den bliver tolket – viser sig

at indeholde ikke alene en bøn, men faktisk et direkte budskab, der ligger meget tæt op ad en profeti. Det er vel også helt i orden – en udlagt bedetale må jo netop have noget opbyggeligt til de andre. Dette opbyggelige kan være det at høre den andens bøn, men kan vel også udmærket være et budskab. Måske ville det så være mest korrekt at tale om en profeti, der blev givet gennem bedesproget? Men i beskrivelsen i 1 Kor 14 er fokus afgjort sat på bedesproget netop som bøn: tak, lovprisning. Og det må være her, hovedvægten ligger.

"Når jeg er færdig med mit andagtsstykke og har bedt om alt det, jeg kan komme i tanke om, så begynder Ånden at bede i mig!" Nogenlunde sådan udtrykte en ældre mand fra Indre Mission sig engang, da vi talte om bedesproget.

Det blev for mig en meget præcis beskrivelse af bedesprogets funktion i det personlige andagtsliv: at vi har noget i os, Ånden har lagt noget ned i vores hjerte, men vi kan ikke udtrykke det med ord. Her kan vi så bare åbne munden og lade Ånden slippe vores bøn løs! Han kan udtrykke den smerte, den glæde, den nød, den tilbedelse, som vi slet ikke

formår at sætte ord på med vores fornuft!

Undervis menigheden om, hvad Guds ord siger

Kirkehistorisk set har den Evangelisk-lutherske Kirke ikke brugt bedesproget særlig meget. I hvert fald ikke til menighedens sammenkomster. Derfor blev det oplevet som noget fremmed og farligt, da "frikirkerne" begyndte at bruge denne gave – og for øvrigt undertiden brugte den på en særdeles u-bibelsk måde. For mange lutherske kristne er bedesproget noget, "der hører frikirkerne til". Det er meget uheldigt og ikke spor bibelsk. Men sådan er det, og det må vi tage højde for.

Derfor er det tilrådeligt at gå stille og roligt frem, hvis der ikke er tradition i din menighed for bedetale ved gudstjenester eller møder. Begynd – som ved alle de andre nådegaver – med at få Skriften frem: få indført undervisning i Skriftens tale om denne nådegave.

Når folk er trygge ved, at det er noget, Gud taler om i sit ord, kan I så småt begynde at lægge nogle møder til rette på en sådan måde, at der er en naturlig plads til bedetaler – for eksempel en fælles bedestund midt i et lovsangsforløb.

anmeldelse;

Nedslående og opmuntrende læseoplevelse

BOGANMELDELSE
AF AMALIE SIF THOMSEN
ELEV PÅ LMH 2015

Tom Doyle
De dræber kristne

ProRex 2015

228 – 199,95 kroner

Du har brug for at læse denne bog. Jeg havde brug for at læse denne bog – selvom det ikke var spor rart; det er længe siden, jeg har læst en bog, der var så modbydelig og så fantastisk på en og samme tid.

Gennem otte gribende

beretninger føres læseren ind i den forfærdelige hverdag, der er en realitet for de mennesker, der er kristne med livet som indsats. Deres barske virkelighed – men endnu stærkere vidnesbyrd – bliver understreget i slutningen af hver beretning, hvor en af afsnittets hovedpersoner giver sit budskab videre til læseren.

“Drejer dit liv sig udelukkende om Jesus? Sådan må det være, når du hvert øjeblik kan dø, men uanset vores omstændigheder er vi alle kaldet til at leve for ham alene.”

At det kan koste så meget at følge Jesus, er helt

ukendt for os i vesten, og derfor har vi så meget desto mere brug for at høre om og opmuntres af dem, for hvem Jesus er en sandhed, de med glæde vil gå i døden for.

Bogen lægger op til – nej, faktisk kræver den – selvrensagelse, debat og eftertænsksomhed. Derudover opfordrer bogen til, at forbønen for den del af legemet (1 Kor 12,26), som ikke har de samme gunstige forhold som os, bliver en del af læsningen.

Og hvor har de dog bare brug for vores forbøn!

“Det er derfor, du føler dig nedtrykt, vred, bekymret eller rådvild, når du mærker verdens ondskab og ser

I medierne, hvordan kristne forfølges over hele verden. Sådan bør du føle. Det er jo din familie, der bliver forfulgt. Og det er Jesus, din Herre, der bliver angrebet.”

Bogen rummer uhyre stærke vidnesbyrd fra tidligere muslimer, der har vendt sig fra den religion, de er opdraget i, og til det, de fandt var sandheden.

Det siger altså noget om, hvem Jesus er, og hvad Jesus kan! Og det siger noget om sandhedsværdien i det, vi tror på. For mig var det en trosstyrkende og på en og samme gang nedslående og opmuntrende læseoplevelse, som jeg i den grad under dig!

mindeord;

Efter længere tids sygdom døde Maren Nielsen den 4. maj i sit hjem i Esbjerg, 85 år.

Vi mindes Maren som meget trofast i Luthersk Mission. En “fuldblods LM'er” kan man vist sige. Kun meget sjældent stod Marens stol tom i missionshuset. Fællesskabet om Guds ord havde førstehjælperprioriteten.

I sine yngre år var hun leder af juniorkredsen i Esbjerg. Her satte hun varlige spor i mange juniorers hjerner. De husker Maren som en person med omsorg.

For mange år siden gik hun på pension som afdelings- sygeplejerske. Det betød egentlig ikke pension, men

et skift til et arbejde i værestedet Arken. Her var hun vedholdende i boghandlen og som radioproducer.

Maren havde den fantastiske evne at rumme andre. Hun havde omsorg for alle. Hun elskede sit hjem, og det var en fornøjelse for hende, når hun så gæster nyde maden og hendes veldækkede bord.

Hun blev begravet fra Zions kirke, hvor pastor Niels Jørgen Kobbensmed blandt andet nævnte, at Maren var gået hjem til Herren på hendes dødsdag.

Æret være Marens minde.
*Judit og Henning Hansen
Esbjerg*

Den 7. juni blev Dorte Petersen hentet hjem til Gud, 65 år gammel. Dorte var trofast i LM Græsted og var parat til at hjælpe til lige til det sidste. Hun var trofast til fredagsmøderne, kvindernes missionskreds og gudstjenesterne på plejecentret Skovsminde.

Når vi kom på besøg, var der altid tid til snak om både glæder og sorger. Hun fortalte glad om børn, børnebørn og svigerbørn og havde tid til at høre, hvordan det gik med os.

Dorte blev begravet fra Græsted kirke den 13. juni, hvor sognepræst Søren Sørensen talte ud fra Salme 23. Han fremhævede ordene “For du er hos mig,” og det

oplevede Dorte til det sidste. Hun og hendes mand, Kenneth, fik lov at være et stort vidnesbyrd for læger og sygeplejersker. Efterfølgende var der mindesamvær i LM's missionshus.

Dorte vendte ofte tilbage til sangen *Ikke alle dage er Ilge* (613 i *Salmer og Sange*), og den har fået en helt ny betydning for os andre.

Vores tanker går specielt til Kenneth, Michael, Mette og Marianne, som har mistet en kærlig og omsorgsfuld hustru og mor.

Æret være Dortes minde.
*Lene og Niels Henrik
Mathiesen
Græsted*

debat;

» I Guds rige gælder det ikke om at være smart

AF LEIF SIG JENSEN
SKJERN

I *Tro & Mission* nummer 12 står der på bagsiden: “engang skal vi skråle i Himmels kor.”

Er det rigtigt? Nej, for skrål er kødets udtryksmåde, også når der skråles i begejstring for “ham”. Sandt tilbedelse af Jesus vil altid være kendetegnet ved ydmyghed over for den evige almægtige Gud, der gav sin søn i døden for synderes frelse. Og sådan er lovsangen beskrevet i Guds ord. I Åb 4,9-10 berettes det, at de fireogtyve ældste omkring Guds trone falder ned for ham, som sidder på tronen, og tilbeder ham, når de fire væsener lovpriser, takker og ærer ham, som lever i evighedernes evigheder.

I samme nummer af bladet står der på side 7: “Det er lige før, jeg vil påstå, at man ikke kan være sammen med Jesus uden at have det sjovt. For han var en festlig fyr.” Var det sådan, Jesus var – en festlig fyr?

I Guds ord er han beskrevet som den, der gav afkald på sin himmelske herlighed for i menneskelig skikkelse

at blive lydlig til døden på et kors. Der synes ikke at være meget festligt over det.

Til gengæld forkynder Guds ord, at den sande glæde er i Jesus, og Paulus formaner os til altid at glæde os i ham. Men den glæde har ikke noget med underholdning eller sjov at gøre. Jesus kom ikke for at underholde, men for at frelse syndere og skænke dem den fuldkomne glæde. Hvem er værdig til at vurdere og bedømme Jesus, der er verdens frelser og er Guds ord, der blev kød og tog bolig iblandt os? Vi hverken kan eller skal bedømme Jesus, for han er over alt og alle. Han er hellig.

At skråle og at mene, at Jesus er en festlig fyr, er måske smart i tidens sprogbrug. Men i Guds rige gælder det modsatte af at være smart, fordi det smarte har som mål at opnå fordele på andres bekostning. Jesus gav afkald på alle sine fordele, for at det kunne komme alle syndere til gode, da han døde i deres sted og derved sonede deres synd. Det har aldrig været og bliver aldrig smart at følge Jesus, for det indebærer at give afkald på alle egne fordele, ganske som han gjorde det.

» Hvad lægger Simon Bartholdy i utrykket “en festlig fyr”?

AF FRIDA SKADE
SKJERN

I *Tro & Mission* nummer 12 var der en artikel med overskriften: Det skal være sjovt for børn at gå i kirke.

Jeg har haft det svært med det ensidige syn på Jesus, som kommer frem i artiklen, blandt andet starter den med at, Simon Bartholdy siger: “Det skal være sjovt at gå i kirke, for Jesus var en festlig fyr.” Længere nede i artiklen gentager han påstanden: “Jeg tror godt, man kan være sammen om Jesus og have det sjovt. Det er lige før, jeg vil påstå, at man ikke kan være sammen med Jesus uden at have det sjovt. For han var en festlig fyr.”

Jeg genkender slet ikke det billede af Jesus som en festlig fyr – at man i det hele taget kan bruge et udtryk som fyr om Jesus – kan jeg slet ikke forstå. Når jeg hører udtrykket en festlig fyr, tænker jeg på en person, der er til fest og ballade, og det er helt sikkert ikke sådan, jeg opfatter Jesus.

Jeg ved nok, at Jesus

deltog i brylluppet i Kana, og at han fortæller flere beretninger om bryllupper, som jo er festlige begivenheder. Men når jeg tænker på at have det sjovt, så handler det mere om fodboldkampe, vandkampe og mange andre ting, som børn umiddelbart et udtryk, jeg forblinder med at være til gudstjeneste.

Jeg mener ikke, at det skal være kedeligt at være til gudstjeneste, men at der skal være plads til glæde og lovprisning af Jesus, og jeg synes også, at det er flint, når der er indslag specielt beregnet for børn.

Grunden til, at jeg skriver dette læserbrev, er, at jeg tror, at det er uhyre vigtigt, hvilket gudsbillede og hvilket billede af Jesus vores børn får.

Jeg vil derfor bede om, at Simon Bartholdy får anledning til at uddybe, hvad han lægger i udtrykket en festlig fyr, og hvor i Bibelen, der findes begrundelse for, at Jesus kan beskrives som en festlig fyr, og at vi ikke kan være sammen med ham uden at have det sjovt.

Hans Peter Fredensborg; Jeg er træt af, at folk ser ned på os, der er så "ugudelige" at stemme på Dansk Folkeparti

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Der er for meget nedgørelse og skuffelse i lederen

AF HANS PETER FREDENSBORG
VEJLE

Jeg har som de fleste gange læst lederen i jeres blad, og jeg må indrømme, at jeg med det samme tænkte, at det ikke mere er et blad, som jeg kan stå inde for.

Jeg vil dog gerne vide, om det er bladets holdning, eller om det er din (Nicklas Laurup-Meiner). Problemet er, at definitionen på en leder er, at det er avisens mening.

Ligesom resten af Danmark, så forstår de fleste danskere ikke, hvorfor der er så mange i Sønderjylland, der har stemt DF. Og det er efter min mening, fordi de for det første ikke har sat sig ind i deres parti-program, og for det andet fordi de ikke har sat sig ind i sønderjydernes situation. Det er en anden situation, der er uden for København og Aarhus.

Jeg ved, vi er ret mange kristne, der stemmer Dansk Folkeparti (DF), og jeg har de sidste mange uger været træt af, at folk har set ned på os, der kan være så "ugudelige" at stemme på DF.

Men det er heller ikke

disse mennesker, som står i butikkerne og får stjålet ting, som bare bliver kørt over grænsen med det samme. Det er heller ikke jer, der har et fængsel fyldt med kriminelle tyvebander (i Sønderborg er der 37 indsatte – alle sammen fra litauiske tyvebander).

Af denne grund vil vi gerne have lukket grænsen. Mange vil ud over det gerne have, at EU skal have *meget mindre* indflydelse i danskeres hverdag. Der er rigtig mange, der har stemt DF netop på grund af disse to grunde.

Havde den røde lejr nu vundet, kunne jeg også have nedgjort det halve af Danmark for af have stemt på for eksempel Radikale Venstre, Enhedslisten eller Alternativet, men det vil jeg ikke, fordi det er et demokrati, vi lever i.

I skrev i T&M nummer 11 øverst på side 6, "Troen har ikke nogen partifarve", men jeg synes dog ikke, jeg kan se dette i jeres leder. Jeg ved godt, det er skrevet lige efter valget, og at der derfor kan være en vis skuffelse, men der er efter min smag alt for meget nedgørelse og arrogance i det stykke.

» Det er ikke LM's opgave at gøre sig til dommer over et parti

AF ERIK SUNDGAARD
ESBJERG

Tillykke med LM.

Sådan skrives der i lederen fra sidste nummer af *Tro og Mission*. Et tillykke til Danmark, fordi vi kan afholde frie og demokratiske valg i landet, og et tillykke til LM, fordi vi gør det så godt ...

Det eneste problem er, at det forkerte parti vandt valget! Har vi hørt den sang før? Hvor er det godt, at vi har frie og demokratiske valg, hvis bare de rigtige partier får stemmerne!

Hvornår er det blevet LM's opgave at vurdere de forskellige partiers valgprogram? Er det ukristelige mennesker, der stemmer på Dansk Folkeparti? Hvad med alle de partier, der vil øge forskellen mellem rig og

fattig i Danmark? Er det et godt kristent princip?

Efter min mening er lederen et fejlskud. Det kan ikke være en opgave for LM at gøre sig til dommer over et enkelt demokratisk parti!

Alle partier har ting, som vi kan sympatisere med, og ting, som vi kan tage afstand fra. Det må være op til den enkeltes samvittighed at finde det parti, som stemmer bedst overens med ens tanker og ideer.

Valgresultatet falder ikke i Nicklas Laurup-Meiners smag og heller ikke i mange andres smag, men hvor interessant er det?

Lad os glæde os over valget og vores demokratiske rettigheder i stedet for at fortælle hinanden, hvilke partier der er de "rigtige", og hvilke partier der er de "forkerte".

» Lederen er ikke udtryk for organisationen LM's holdning

AF NICKLAS LAURUP-MEINER
REDAKTØR

Det er ikke LM's, *Tro & Mission* (T&M) eller min rolle som redaktør at pege på, hvilke partier LM'ere eller kristne i det hele taget bør stemme på. Vi skrev jo også netop i T&M nummer 11, at troen ikke har nogen partifarve.

Der burde derfor ikke have været nævnt et parti i lederen i T&M nummer 12. Det har både skubbet fokus væk fra lederens egentlige pointe og ikke mindst såret nogle. Især det sidste vil jeg gerne beklage over for dem, der føler sig ramt.

Pointen var ikke at udtrykke, hvad man kan og ikke kan stemme på, som medlem af LM. Pointen var i stedet at få læserne til at overveje, hvorvidt vi er blevet mere fremmedgjorte og mistænksomme over for hinanden.

Denne fremmedgørelse mener jeg nemlig, ligger langt fra LM's arbejde i Danmark og i udlandet. Det var således ikke ment som en selvfølgelig ros af LM, men derimod et kald tilbage til de værdier, der har fået LM'ere til at starte tværkulturelt arbejde i Danmark, sende

missionærer og leve som kristne i deres hverdag.

Det var hensigten, men på grund af forkerte formuleringer fra min hånd blev resultatet et andet.

Noget af kritikken af lederen trækker i retning af, at LM og T&M ikke må vurdere politik overhovedet. Eller at vi ikke må vurdere nogle politiske holdninger, hvis ikke vi vurderer dem alle. Det er jeg ikke enig i. Har vi ikke allerede vurderet politik i mange år, når det drejer sig om kirkepolitik, abort og vielse af homofile? Og har LM ikke til opgave at vejlede og formane til, hvordan vi skal leve i denne verden? Netop her rammer vi det værdipolitiske, som i særlig høj grad er aktuelt i dansk politik i de senere år.

Og så vil jeg bare endnu engang minde om, at lederen ikke er udtryk for LM's holdning eller for redaktionens, men kun for min egen. Søger man i T&M efter LM's holdning kan man altid finde den i Essens på side 2. Leder og kronik ligger inden for det brede spektrum af holdninger, som findes i LM, men er ikke nødvendigvis et udtryk for organisationens holdning.

leder;

Ny bibelskole er godt og skidt

NÅR DANSK OASE undersøger mulighederne for at oprette en højskole (se side 7), er det så en trussel mod Luthersk Missions Højskole (LMH)? Vil den nye højskole trække unge mennesker til sig, som ellers ville have valgt LMH?

DET KAN INGEN af os svare på, men der er i hvert fald ikke basis for at føle sig truet på et tidspunkt, hvor LMH netop er startet op igen med et meget stort hold. Der er en større interesse for Bibelen blandt mange unge kristne, kunne højskoleforstander Henrik Ny-mann Eriksen fortælle i *Tro & Mission* tilbage i januar. Her kan LMH levere varen, og fortsætter højskolen i den dur, vil der også i fremtiden være stor søgning til LM's bibelskole.

SÅ HVIS DE UNGE i *Dansk Oase* er interesseret i grundlæggende bibelkundskab og udfordringer, eller hvis initiativtager Jakob Christensen er interesseret i at formidle grundlæggende bibelkundskab, så det udfordrer bevægelsens unge, skulle de hellere satse på LMH.

For netop på et sted, hvor Bibelens ord er så centralt, burde der være basis for at blive udfordret på det, der har evig betydning uanset ens kirkelige tilhørsforhold. Bibelens ord er udfordrende, når det høres og tages til hjerte.

DET KAN I DET HELE TAGET undre, at *Dansk Oase* vil oprette en højskole med grundlæggende bibelkundskab i højsædet. Det er svært ikke at tolke det, som om de lægger distance til de gode kristne bibelskoler, der allerede er i Danmark, og som netop har grundlæggende bibelkundskab som deres særkende og tilmed har mange års erfaringer med det.

DER ER LANGT større basis for at oprette en højskole, der er fokuseret på et koncept, ligesom eksempelvis *Ordet og Israels* bibelskole i Israel eller *Kristeligt Forbund for Studerendes Ledertræningscenter* i Ødsted. Med et koncept kan *Dansk Oase* måske tilbyde de unge noget, som ikke allerede tilbydes på LMH eller på Indre Missions højskole i Børkop. Her kan der også sagtens være fag, der sigter på at opgradere elevernes færdigheder i, hvad Bibelen siger om grundlæggende emner.

Men som med det meste andet konkurrence, bør vi både i LM og på LMH også hilse den velkommen. Det er en kærdommen lejlighed til at vende det ransagende blik indad. Får vi formidlet bibelkundskaben, så den bliver udfordrende for det enkelte menneske? Holder vi hele Bibelens budskab frem eller kun dele af det? Her må hver enkelt tilhører og prædikant, bibelskolelærer og bibelskoleelev svare for sig selv.

Nicklas Laurup-Meiner
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

» Det er ikke LM's opgave at vælge side rent politisk

AF AXEL RYE CLAUSEN
SIEM REAP

Jeg finder det betænkeligt, at lederen i *Tro og Mission* nummer 12 nævner et bestemt politisk parti (Dansk Folkeparti) og giver udtryk for, at Luthersk Mission står for noget helt andet end det og har helt andre mål og formål.

Jeg mener ikke, at det er LM's plads eller opgave at vælge side rent politisk og sådan set rent ud sige, at i LM kan vi ikke støtte dette eller hint parti. Dermed fremmedgør vi hinanden i LM og sætter skel, som ikke har noget med evangeliet at gøre.

Vi kan være uenige med partier i Folketinget om en bestemt politik eller politisk holdning, og vi kan mene – og også sige fra talerstolen – at vi bekæmper, hvad vi ikke mener er kristent for-

svareligt. Men på en måde, så vi ikke går ind i en politisk debat om, hvilke partier LM's ledelse kan anbefale at stemme på, og hvilke der har holdninger, LM ikke står for. Jeg ved ikke, hvilke af partierne i Folketinget, LM deler holdning og formål med? Er der overhovedet nogen?

Jeg vil meget nødtigt opleve, at venner i Luthersk Mission, som stemmer på Dansk Folkeparti, skal føle sig fremmedgjorte og uvelkomne i vor forening, fordi de har udnyttet deres demokratiske ret til at stemme på det parti, de synes bedst repræsenterer deres holdninger – og det kan sagtens være på andre områder end de mest skarpe. Broderkærligheden kan have vanskelige kår, hvis nogen i vor forening anses "for ikke at være stuerene", oplever, at de ikke tør sige, hvad de mener, marginaliseres af vor egen ledelse.

Alme Skole
EN SKOLE MED INDHOLD

Alme Skole – en kristen friskole - søger BØRNEHAVEKLASSELEDER

pr. 1. oktober 2015 eller tidligere.

Se stillingsopslag på www.almeskole.dk.

Ansøgningsfrist 24/8 kl. 12.00.

Ansættelse efter gældende overenskomst mellem FM og LC.

Alme Skole, Almevej 51, 3230 Græsted.
Tlf. 48318596. Mail: peter.skov.thomsen1@almeskole.dk

 Følg LM på Facebook
facebook.com/dlmdk

ADVENTSKURSUS
I DET DANSKE HUS
VED GENESARET SØ

22. november –
6. december 2015

Tema: Messias håbet

14 dage med undervisning

Pris: 8.000 kr. eksklusiv forsikring og fly
Undervisning: Ingolf Henoch Pedersen, Jørgen Bloch og Filip Eero
Kursusledelse: Tove og Jørgen Bloch

WWW.ORDETOGISRAEL.DK

 LOHSE

Er du vores nye forlagschef?

Forlagsgruppen Lohse, som er et af Danmarks største kristne forlag, søger pr. 1. oktober 2015 eller snarest herefter en ny forlagschef.

Forlagsgruppen Lohse er ejet af Indre Mission og er ud over Indre Mission forlag for Luthersk Mission, KFS og MF/DBI.

Vi søger dig, som med fast og kærlig hånd kan give forlaget en (ny) retning for fremtiden. Du skal lede og have øje for hele redaktionsprocessen fra idé til slutprodukt.

Du har følgende kompetencer

- Du brænder for god og professionel ledelse
- Du er sprogligt stærk
- Du har en god mavefornemmelse for bogmarkedet
- Du er en kreativ systematiker
- Du har flair for økonomi.

Vi forventer, at du har en relevant baggrund suppleret med ledelseserfaring. Du er velbevandret i det kirkelige landskab og har stor kærlighed til det arbejde, der gøres i Indre Mission og i de andre organisationer bag Forlagsgruppen Lohse.

De tre medarbejdere på Forlagsgruppen Lohse glæder sig til at få en leder, der elsker teamarbejde, og som med smittende begejstring kan få det bedste frem i den enkelte.

Du kan glæde dig til

- at blive taget godt imod af et forventningsfuldt medarbejderteam
- medarbejdere, der vægter involvering og engagement
- en velfungerende arbejdsplads med ordnede løn- og ansættelsesvilkår
- at være en del af en større mission.

Ring gerne og hør nærmere om stillingen hos virksomhedschef Ingrid Bjerre 21 45 47 45 (27/8 - 2/9) eller afdelingschef Holger Skovenborg 82 27 12 20 / 60 10 78 78.

Ansøgningen sendes til Forlagsgruppen Lohse
Att. Holger Skovenborg
Korskærvej 25, 7000 Fredericia
eller hs@imh.dk
senest onsdag den 2. september 2015

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk lohse.dk

Køkkenleder til Solgården

Så du vores stillingsopslag?

På Efterskolen Solgården søger vi en engageret og dygtig køkkenleder, som brænder for at stå i spidsen for skolens køkken, hvor sund og spændende mad er i centrum.

Du kan se hele stillingsopslaget på www.solgaarden.dk

Ansøgningsfristen er senest fredag den 21/8 via mail: ka1@solgaarden.dk

Kontakt gerne forstander, Kristian Andersen, på tlf. 40621151 for at høre mere om stillingen.

Genopslag!

Efterskolen Solgården, Vardevej 68, 6880 Tarm
www.solgaarden.dk

Uforglemmelige oplevelser

Rom og Assisi – fortid og nutid	21.9. - 29.9.
Armenien – et smuk land	25.9. - 3.10.
Bornholm – Østersøens perle	28.9. - 3.10.
Israel – løvhyttefestrejse	28.9. - 8.10.

Læs mere om rejserne på vores hjemmeside eller kontakt 7592 2022

felix rejser.dk

KFUMs SOLDATERHJEM SØGER

3 ledige stillinger på KFUMs Soldaterhjem.

Vi søger knivskarpe og engagerede medarbejdere, der brænder for mission og diakoni.

- * Høvelte: Veteranmedarbejder
- * Varde: Køkkenassistent/ leder
- * Varde: Veteranmedarbejder

Har du lyst til at vide mere?
Så kik ind på: stillinger.kfums-soldaterhjem.dk

KFUMs Soldatermission
Treldevej 97 - 7000 Fredericia
33 12 40 42 - info@kfums-soldatermission.dk

Sømandsmissionen søger

REGNSKABSMEDARBEJDER

25 timer om ugen, til hovedkontoret i Vejle

Om ansøgeren
Du har lyst til at arbejde i en kirkelig organisation i konstant udvikling og med stort mod på fremtiden. Du er uddannet indenfor regnskab, gerne med erfaring fra tidligere arbejde. Du er struktureret og effektiv, og sætter en ære i omhu og akkuratse i opgaverne. Du kan identificere dig med Sømandsmissionens værdigrundlag, og er gerne kendt med et kirkeligt miljø.

Om ansættelsen
Din primære beskæftigelse bliver, sammen med to kollegaer, at føre regnskab for vores 3 sømandshjem i Grønland. Vi anvender regnskabsprogrammet C5, og du vil blive kendt med bookingsystemet "Spectra". Ansættelsen er på 25 timer om ugen, fordelt på 3-4 dage. Løn og ansættelse vil ske efter nærmere aftale. Ansættelsesstart aftales.

Ansøgning med CV og referencer sendes til jv@somandsmissionen.dk senest den 24. august.

Yderligere information kan fås hos administrationschef Jens Vindum, tlf. 33932543. Mobil 61338392

Sømandsmission ønsker på evangelisk-luthersk grund at bringe evangeliet til søfolk og fiskere - herunder til internationale søfolk og andre, der naturligt knytter sig til de maritime miljøer i Danmark og Grønland.

KONFIRMAND KURSUS 2016

26. JUNI TIL 9. JULI

Tilmeldingen åbner d. 1. september kl. 15.

Tilmelding på www.konfirmandkursus.dk
Sydvestjyllands Efterskole • Sædding Efterskole • Djurslands Efterskole

Peter Rask; Også i Mongoliet oplever mennesker, at kommunisme og naturreligion ikke kan give dem den fred, de længes efter

Et møde med det mongolske studenterarbejde

Kirken i Mongoliet oplever ikke stor vækst, men folk kommer til tro

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"På mange måder er de mongolske kristne udfordret af det samme som os i Danmark. Det er en kamp at blive bevaret som kristen og en kamp at få nye med."

Sådan siger Peter Rask, der er præst i LM's frimenighed *Kirken ved Søerne* i Silkeborg. Da det internationale fællesskab af evangeliske studenterbevægelser (IFES) mødtes i Mexico i slutningen af juli, var han med som repræsentant for *Kristeligt Forbund for Studerende*. Her fik han blandt andet lejlighed til at mødes med en kristen fra Mongoliet.

Kæmper med spørgsmål om identitet

Den mongolske studenterbevægelse er kun på omkring 100 personer. Omkring halvdelen af dem er førstegenerationskristne, fortæller Peter Rask. Der er studiegrupper ved landets

Peter Rask sammen med et par repræsentanter for det kristne studenterarbejde i Mongoliet.

PRIVATFOTO

tre største universiteter, og arbejdet drives af seks ansatte. Heraf er tre af dem sydkoreanske missionærer, og to af dem er amerikanske missionærer.

Udfordringerne for de mongolske unge kristne svarer til de udfordringer, som unge kristne har i New Zealand, Brasilien eller Danmark, fortæller frimenighedspræsten.

"Det er identitetsspørgsmål som 'Hvem er jeg'. Det er spørgsmålet, hvorvidt det giver mening at tro på Bibelen. Der er også spørgsmål om, hvordan jeg kan tjene Gud i mit liv. Og så er der materialismen, som frister, men også kærligheden. De

kristne er få, og derfor er der begrænset udvalg, når man vil gifte sig."

Lille vækst, men kæmper for evangeliet
Peter Rask fortæller, at der ikke er en stor kirkevækst i Mongoliet:

"Men der er folk, der stille og roligt kommer til tro hen

ad vejen gennem solidt hårdt arbejde."

Derfor drømmer det mongolske studenterarbejde også om at kunne ansætte flere missionærer på universiteterne, men pengene rækker desværre ikke langt.

"De har ikke råd, for de lever af de studerendes gaver." Nogle af dem, der er fær-

dige med deres uddannelse, giver også penge til arbejdet, men de bruger også ofte penge på at forsørge deres familie, fordi det er meget dyrt at leve i Mongolietets store byer.

Også amerikansk populærkultur
Det centralasiatiske land

mellem Kina og Rusland er 36 gange så stort som Danmark. Alligevel er landet formentlig ukendt for de fleste danskere. Men Peter Rask kan fortælle, at også dér er amerikansk populærkultur fremherskende.

"De har en Apple-butik og ser de samme film og hører det samme musik, som man gør i Danmark."

De kristne kan tilbyde noget bedre

Mongolerne ligner også danskerne, når det kommer til at tage imod evangeliet. Landet var tidligere kommunistisk, og der er stadig efterladenskaber af den kommunistiske kultur.

"Folk tror enten ikke på noget, eller også tror man på naturreligion. Midt i det hele står de kristne. Men også i Mongoliet oplever mennesker, at kommunisme og naturreligion ikke kan give dem den fred, de længes efter. Dér har de kristne noget at tilbyde."

En passion for Bibelen

Afdelingsmissionær vil inspirere forsamlinger til mission

For Jesper Iversen er det en drøm at forkynde Kristus så friggørende, at man ikke kan lade være med at tale om ham.

Iversen, som han kaldes i daglig tale, er ansat som afdelingsmissionær i Sønderjylland-Fyns afdeling. Han er blandt andet ansvarlig for at arrangere bibelcamping på Haderslev Næs i Sønderjylland. Han bruger også en del af sin tid på at stå til rådighed for formænd og bestyrelser i afdelingen.

"Mange ledere løber stærkt i forvejen og lægger et stort arbejde i LM. Nogle vil jeg måske udfordre til at uddelegere opgaver eller prioritere anderledes, så de ikke knækker på det," sagde han til *Tro & Mission* i juni 2014.

Inspiration til mission og bibelglæde
En del af Iversens arbejde

Jesper Iversen er afdelingsmissionær i Sønderjylland-Fyns afdeling. Her er han foran missionshuset i Haderslev.

FOTO: OLE SOLGAARD

består også i at inspirere bestyrelser og komme med nye ideer, så kredse og frimenigheder kan få fornyet glød for at række evangeliet til den by, de bor i.

Tanja Jespersen har tidligere arbejdet sammen med Iversen, da han var ungdomskonsulent i Indre Missions Unge (IMU). Hun trækker både hans evner frem til at tænke strategisk, men det er især hans passion for Bibelen, hun husker.

"Han har helt klart været med til at skabe en generel bibelglæde hos os," sagde

hun til *Tro & Mission*.

Ansæt til at hjælpe mødepladser

Afdelingsmissionæren er også selv engageret i mission i blandt andet Middelfart og Faaborg. Her er Iversen med til at lede møderne i de to små forsamlinger. Begge steder er der flere, der er

nye i troen.

Han er oprindelig uddannet socialrådgiver og har efteruddannet sig i bibelsk græsk på Dansk Bibel-Institut i 2013. Fra 1999 til 2013 var han ansat i IMU.

Siden 2012 har han været gift med Louise. Sammen har de en datter på snart ét år. *n/m*

mit bibelvers;

AF TOMAS RICHARD HANSEN
HORSENS

"Men da tidens fylde kom, udsendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår" (Gal 4,4-5).

Hvorfor var det nu Jesus kom til Jorden? Paulus svarer: For at vi skulle få barnekår!

Tænk, jeg har fået barnekår hjemme hos min far i himmelen, fordi Guds egen søn blev født under loven og derved gjorde det muligt at løskøbe mig fra lovens forbandelse. Derfor har jeg fået barnekår hos ham, der er alle tings skaber. Den hellige almægtige Gud er min far. En far, som jeg kan komme til med alle ting, en far, som altid lytter, en almægtig far, som altid vil mig det bedste. Som barn har jeg særlige rettigheder i mine forældres hjem, også selv om jeg er blevet voksen. Jeg kan låse mig selv ind, jeg kan gå i køleskabet, hvis sulten melder sig. Men mest af alt er jeg hjemme. For der har jeg barnekår.

Og hos min himmelske far har jeg barnekår og arveret. En dag skal jeg hjem og altid være sammen med ham. Tænk, hvilken herlig dag vi har i vente.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af missionær Anne-Lene Olofson, studerende Emil Solgaard og jurist Susanne Harstad

Fantomsmarter

AF ANNE-LENE OLOFSON
ARUSHA, TANZANIA

Fantomsmarter er et fænomen, hvor man har smerter i en

legemsdel, som fysisk er mistet ved amputation eller ulykke. Smerten fremkommer som følge af processer i de smerteførende nerveceller i rygmarven. Smerten kommer altså ikke fra legemsdelen selv, men er indbildt smerte forårsaget af smertemeldinger i nervesystemet. Man kan således kun få fantomsmarter, hvis legemsdelen reelt har eksisteret. Hvis du har arme og ben i behold,

lleder du nok ikke under fysiske fantomsmarter, men kender du til åndelige fantomsmarter? Det gør jeg i al fald. Med åndelige fantomsmarter mener jeg smerten over gammel synd og dumme fejltagelser, som man har angret og bedt om tilgivelse for tonsvis af gange. Disse smerter kan plage, så man er ved at miste modet og har svært ved at kalde sig kristen. Jeg ved godt, at Jesus tog al

min synd på sig, da han døde på korset i mit sted. Men synden plager mig alligevel, og min Indre stemme siger, at jeg ikke er god nok. Denne Indre stemme kommer ikke fra Gud, men fra hans modstander, som elsker at anklage os og gøre os mismodige. Hvad skal vi gøre, når vi har det sådan? Det siges, at Luther en gang kastede et blækhus efter Satan, da han kom og anklagede ham. Den metode

vil jeg ikke umiddelbart anbefale, men jeg har erfaret, at bøn og lovsang kan være en god hjælp. En anden stor hjælp kan være at bekende sin synd for en sjælesørg-er og modtage syndernes forladelse. Vi kan godt blive tilgivet, når vi beder om det i enrum, men nogle gange kan det være en god forebyggelse af fantomsmarter, at høre tilgivelsens ord fra en medkristens mund.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 15. august 2015

13 | 14. august 2015
Årgang 115

tro & mission
Inspiration | nærvær | holdning

Peter Rask deltog i det internationale studenterarbejdes verdenskonference i Mexico. Her fik han på en ny måde øjnene op for missionens nødvendighed

..... 7

Volontører:
Otte unge er rejst ud til opgaver i LM's internationale missionsarbejde, og to mere følger efter omkring første september. De er en del af LMU's vointørkoncept Reach

..... 4

Musiklejr er noget af det vigtigste i sommerferien for 16-årige Mathilde Haahr Olesen
fa Videbæk

..... 4

Andrea og Brian Christensen oplever det som et privilegium at kunne rejse ud som missionærer

..... 5

Eva Marie Fredensborg Hansen glæder sig over, at hun kan formidle budskaber fra Gud gennem tungetale

..... 9